

Opinia Komitetu Regionów „Wnioski legislacyjne w sprawie reformy wspólnej polityki rybołówstwa”

(2012/C 225/04)

KOMITET REGIONÓW

- Popiera działania Komisji Europejskiej mające na celu ograniczenie procesu pomniejszania się wielu stad i zagwarantowanie eksploatacji żywych zasobów morza na poziomach umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu do 2015 r., tam gdzie będzie to możliwe.
- Uważa, że tam, gdzie to możliwe, należy stopniowo wprowadzać zakaz odrzutów, dotyczący głównie gatunków przemysłowych, ale zezwalający na wyrzucanie za burtę organizmów morskich, które są w stanie przeżyć po wyrzuceniu do morza.
- Zwraca uwagę na potencjalne zagrożenia i negatywne skutki, jakie może przynieść obowiązkowe wprowadzenie systemu przekazywalnych koncesji połowowych, i zaleca, aby wdrażanie tych systemów było dobrowolne i leżało w gestii poszczególnych państw członkowskich.
- Uznaje, że znaczenie gospodarcze i strategiczne akwakultury uzasadnia wsparcie tego sektora poprzez osobne rozporządzenie.
- Wzywa do zwiększenia regionalizacji wspólnej polityki rybołówstwa. W pełni popiera zapoczątkowanie procedury uwzględniającej specyfikę i potrzeby regionów, w tym współpracę z regionalnymi radami doradczymi (RAC), w celu przyjęcia środków ochronnych i technicznych służących wdrożeniu wspólnej polityki rybołówstwa, aby umożliwić lepsze ukierunkowanie polityki na realia i specyfikę poszczególnych łowisk, w tym problemy o charakterze transgranicznym.
- Z zadowoleniem odnosi się do faktu, iż Europejski Fundusz Morski i Rybacki (EFMR) stanie się częścią nowych wspólnych ram strategicznych i zostanie dopasowany do innych funduszy regionalnych i funduszy na rozwój obszarów wiejskich. Apeluje jednak o wprowadzenie gwarancji finansowania dla rybołówstwa i akwakultury oraz o zaangażowanie regionów w strategiczne wdrażanie tych gwarancji.

<u>Sprawozdawca</u>	Mieczysław STRUK (PL/PPE), marszałek województwa pomorskiego
<u>Dokumenty źródłowe</u>	<p>Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury</p> <p>COM(2011) 416 final</p> <p>Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie reformy wspólnej polityki rybołówstwa</p> <p>COM(2011) 417 final</p> <p>Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów dotyczące obowiązków w zakresie sprawozdawczości na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa</p> <p>COM(2011) 418 final</p> <p>Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie zewnętrznego wymiaru wspólnej polityki rybołówstwa</p> <p>COM(2011) 424 final</p> <p>Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa</p> <p>COM(2011) 425 final</p>

I. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

Długoterminowe zarządzanie

1. Uważa, że wspólna polityka rybołówstwa powinna przyczynić się do tworzenia długoterminowych zrównoważonych warunków środowiskowych, gospodarczych i społecznych. Powinna ponadto umożliwić poprawę poziomu życia w sektorze gospodarki rybnej i stabilność rynku, a także zapewniać dostępność zasobów oraz zaopatrzenie konsumentów w żywność po przystępnych cenach.

2. Popiera działania Komisji Europejskiej wynikające z deklaracji Światowego Szczytu Zrównoważonego Rozwoju w Johannesburgu w 2002 r., mające na celu ograniczenie procesu pomniejszania się wielu stad i zagwarantowanie eksploatacji żywych zasobów morza na poziomach umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu do 2015 r., tam gdzie będzie to możliwe.

3. Zwraca uwagę, że działania zmierzające do osiągnięcia celu w odniesieniu do niektórych stad są szczególnie pilne, a pośpiech może mieć niekorzystne konsekwencje społeczno-ekonomiczne. Równoległe do środków ograniczających i ochronnych należy podejmować aktywne działania na rzecz restrukturyzacji poprzez np. środki w zakresie rozwoju przedsiębiorstw, kształcenia lub zapewnienia stabilnych warunków emerytalnych. Finansowania tych działań trzeba poszukiwać zarówno na szczeblu krajowym i regionalnym, w miarę jego możliwości i kompetencji, jak i na szczeblu UE.

4. Zgadza się z tym, że zrównoważona eksploatacja żywych zasobów powinna być oparta na podejściu ostrożnościowym i ekosystemowym w celu ograniczenia wpływu działalności połowowej na środowisko oraz zminimalizowania i stopniowego wyeliminowania niechcianych połowów.

5. Nalega, aby cel zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów osiągać poprzez wieloletnie podejście do zarządzania rybołówstwem, a jako priorytet ustanowić plany wieloletnie odzwierciedlające specyfikę poszczególnych łowisk i zawierające mechanizmy zabezpieczające możliwości podejmowania niezbędnych decyzji na wypadek nieprzewidzianych wydarzeń.

6. Uważa, że w ramach podejścia ekosystemowego plany wieloletnie powinny w miarę możliwości obejmować większą ilość stad, jeżeli takie stada są eksploatowane wspólnie. W odniesieniu do stad, wobec których nie ustanowiono jakiegokolwiek planu wieloletniego, należy zapewnić wskaźniki eksploatacji określające maksymalny podtrzymywalny połów poprzez wyznaczenie limitów połowowych lub nakładów połowowych.

a. Zwraca uwagę, że plany wieloletnie powinny przewidywać jasne cele, okresy dla ich osiągnięcia, kierunki rozwoju oraz okresowe kontrole. Zarówno okresy, jak i kierunki rozwoju należy dostosować do dynamiki stada, do którego się odnosi.

b. Uważa, że podczas opracowywania i wdrażania planów wieloletnich zaproponowane zostaną środki, które powinny być rozważne z punktu widzenia gospodarki. Należy przy tym uwzględnić potrzebę stopniowego wprowadzania

odpowiednich dostosowań i unikać ustalania zbyt krótkich terminów, jeśli nie zachodzi nadzwyczajna potrzeba, która powinna zostać obiektywnie uzasadniona i racjonalna w wymiarze społeczno-gospodarczym. Równoległe opracowana zostanie ocena skutków społeczno-gospodarczych, w której przygotowaniu powinny uczestniczyć zainteresowane podmioty lub ich legalnie wybrani przedstawiciele.

7. Uznaje, że zarządzanie rybołówstwem oparte na najlepszym dostępnym doradztwie naukowym, z uwzględnieniem tradycyjnej wiedzy ekologicznej zdobywanej przez rybaków przez pokolenia, wymaga zharmonizowanych, wiarygodnych i dokładnych danych oraz zwraca uwagę na konieczność współpracy z sektorem gospodarki rybnej w zakresie gromadzenia danych. Wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie do przydzielenia specjalnych środków na badania naukowe i specjalistyczną wiedzę. Podkreśla rolę Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF) jako organu naukowego, wspierającego działania Komisji Europejskiej na rzecz zrównoważonego zarządzania rybołówstwem.

8. Biorąc pod uwagę, że gromadzenie danych jest niezbędne do ekonomicznej i socjoekonomicznej oceny podmiotów działających w sektorze rybołówstwa, akwakultury i przetwarzania produktów rybołówstwa i akwakultury oraz oceny tendencji w zatrudnieniu w tych sektorach, UE powinna przydzielić krajowym i regionalnym organom odpowiednie zasoby na gromadzenie takich danych.

Dostęp do wód przybrzeżnych

9. Z zadowoleniem przyjmuje stanowisko Komisji Europejskiej, w którym stwierdza się, że obecne przepisy, ograniczające dostęp do zasobów w obrębie stref 12 mil morskich od wybrzeży państw członkowskich, funkcjonują w sposób zadowalający, przyczyniając się do zachowania zasobów poprzez ograniczenie nakładu połowowego w najbardziej wrażliwych strefach wód Unii. Z tego względu zdaniem Komitetu Regionów przepisy te powinny nadal mieć zastosowanie.

10. Nalega, aby żywe zasoby morza wokół regionów najbardziej oddalonych nadal były szczególnie chronione, ponieważ przyczyniają się do zachowania lokalnej gospodarki tych regionów, z uwagi na ich sytuację strukturalną, społeczną i gospodarczą.

11. Zwraca uwagę na zasadę państwa pochodzenia określoną w Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza i wzywa państwa członkowskie do przestrzegania jej zapisów w ich własnych wyłącznych strefach ekonomicznych, by zapewnić możliwość przetwarzania zagrożonych stad dziko żyjących ryb anadromicznych.

12. Uważa również, że w ramach swojej strefy 12 mil morskich oraz z uwzględnieniem warunków środowiskowych i społeczno-gospodarczych występujących na poziomie podobszarów geograficznych GSA bądź w mniejszej skali państwa członkowskie powinny mieć możliwość przyjęcia środków ochronnych i zarządzania mających zastosowanie do wszystkich unijnych statków rybackich, pod warunkiem że jeśli środki te mają zastosowanie do unijnych statków rybackich z innych państw członkowskich, są one niedyskryminujące, były wcześniej przedmiotem konsultacji z innymi zainteresowanymi

państwami członkowskim i państwa te zostały o nich wcześniej odpowiednio poinformowane, oraz pod warunkiem że Unia nie przyjęła środków ukierunkowanych w szczególności na ochronę i zarządzanie w obrębie wspomnianej strefy 12 mil morskich.

Ograniczenie odrzutów

13. Zgadza się z tym, że konieczne są środki służące obniżeniu i ewentualnemu wyeliminowaniu obecnych wysokich poziomów niechcianych połowów i odrzutów, które stanowią w istocie znaczne marnowanie zasobów i negatywnie wpływają na zrównoważoną eksploatację żywych zasobów morza i ekosystemów morskich oraz rentowność rybołówstwa. W związku z tym uważa, że należy zachęcać do poprawy selektywności narzędzi połowowych i techniki połowów, aby na ile to możliwe ograniczyć odrzuty. Tam, gdzie to możliwe, należy stopniowo wprowadzać zakaz odrzutów, dotyczący głównie gatunków przemysłowych, ale zezwalający na wyrzucanie za burtę organizmów morskich, które są w stanie przeżyć po wyrzuceniu do morza.

14. Stoi na stanowisku, że wyładunki niechcianych połowów nie powinny przynosić pełnych korzyści gospodarczych podmiotowi gospodarczemu oraz że przemiał na mączkę rybną nie jest właściwym sposobem osiągnięcia celów w zakresie ochrony środowiska wyznaczonych przez Komisję Europejską.

15. Zauważa ponadto, że rozporządzenie podstawowe nie wydaje się odpowiednim miejscem do szczegółowego wylączenia gatunków, których wyładunek jest obowiązkowy. Właściwsze byłoby umieszczenie informacji o takim obowiązku w konkretnych planach zarządzania dla poszczególnych gatunków (zarówno obejmujących jedno stado, jak i w odniesieniu do wielu stad).

Dostęp do zasobów

16. Jest zdania, że obecne przepisy umożliwiają już państwom członkowskim, które wyrażają takie życzenie, ustanowienie systemów indywidualnych przekazywalnych kwot dla ich flot przy znanych konsekwencjach w zakresie spekulacji i koncentracji. W tym kontekście nie należy narzucać poszczególnym państwom członkowskim obowiązku ustanowienia przekazywalnych lub możliwych do oddania w dzierżawę praw połowowych.

17. Ponadto uważa, że okres obowiązywania systemu przekazywalnych koncesji połowowych powinien pozostać w gestii państw członkowskich.

18. Zwraca uwagę na potencjalne zagrożenia i negatywne skutki, jakie może przynieść obowiązkowe wprowadzenie systemu przekazywalnych koncesji połowowych, i zaleca, aby wdrażanie tych systemów było dobrowolne i leżało w gestii poszczególnych państw członkowskich.

19. Nalega, aby państwa członkowskie przed wprowadzeniem fakultatywnego systemu przekazywalnych koncesji połowowych dostosowały swoje regulacje prawne, aby w odpowiedni sposób zabezpieczyły interesy rybołówstwa przybrzeżnego, a jednocześnie chroniły przed występowaniem takich negatywnych skutków wprowadzenia systemu, jak np. nadmierna koncentracja czy spekulacja.

20. W odniesieniu do ograniczenia nadmiernych zdolności połowowych przypomina o pozytywnym doświadczeniu związanym z pomocą na złomowanie statków rybackich.

21. Uważa, że specyficzne cechy charakterystyczne i trudna sytuacja społeczno-gospodarcza tego sektora w wielu państwach członkowskich i różniące się między państwami członkowskimi priorytety polityki społeczno-gospodarczej w odniesieniu do rybołówstwa oznaczają, że obowiązkowy system przekazywalnych koncesji połowowych jest nieodpowiedni i że metoda przydzielania uprawnień do połowów oraz wszelkie zasady ich przekazywania powinny w dalszym ciągu być przedmiotem decyzji na szczeblu państw członkowskich.

22. Wzywa również do uwzględnienia specyfiki regionów najbardziej oddalonych przy ustalaniu pułapów zdolności połowowej dla floty dokonującej połowów na małą skalę poprzez utrzymanie obecnych poziomów odniesienia.

Wymiar zewnętrzny

23. Nalega, aby Unia Europejska promowała cele wspólnej polityki rybołówstwa na poziomie międzynarodowym. W tym celu Unia powinna dążyć do poprawy wyników organizacji regionalnych i międzynarodowych w zakresie ochrony międzynarodowych stad i zarządzania nimi poprzez promowanie procesu decyzyjnego opartego na wiedzy oraz lepsze przestrzeganie przepisów, większą przejrzystość i pełniejszy udział zainteresowanych stron, zwłaszcza rybaków, a także poprzez zwalczanie nielegalnej, nieraportowanej i nieuregulowanej (NNN) działalności połowowej.

24. Zgadza się z tym, że porozumienia w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem zawarte z państwami trzecimi powinny zapewniać prawa dostępu w zamian za finansowy wkład Unii, a także powinny przyczyniać się do ustanowienia wysokiej jakości ram zarządzania w tych państwach w celu zapewnienia skutecznych środków monitorowania, kontroli i nadzoru w odniesieniu do zrównoważonej eksploatacji zasobów rybnych. Jest także zdania, że porozumienia z państwami trzecimi powinny gwarantować zależnej od tych umów unijnej flocie połowowej stabilność, rentowność i zyski na przyszłość.

25. Nalega, aby umowy o partnerstwie w zakresie połowów z krajami trzecimi ustanawiające ramy prawne, gospodarcze i ekologiczne dla połowów prowadzonych przez statki UE bądź dla inwestycji realizowanych w dziedzinie połowów przez podmioty unijne były zgodne z właściwymi postanowieniami organizacji międzynarodowych, w tym regionalnymi organizacjami ds. rybołówstwa. Umowy dotyczące rybołówstwa winny m.in. zagwarantować, że połowy w krajach trzecich dokonywane będą zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju i z wykorzystaniem metod satysfakcjonujących obie strony.

Akwakultura

26. Uznaje, że znaczenie gospodarcze i strategiczne akwakultury uzasadnia wsparcie tego sektora poprzez osobne rozporządzenie obejmujące unijne wytyczne dla krajowych planów strategicznych w celu poprawy konkurencyjności sektora akwakultury, poprzez wspieranie rozwoju i innowacyjności na rzecz równowagi ekologicznej, gospodarczej i społecznej w całym łańcuchu produkcji i wprowadzania do obrotu, promowanie przetwórstwa lokalnego i dywersyfikacji, a tym samym poprawę jakości życia na obszarach przybrzeżnych i wiejskich. Popiera również mechanizmy wymiany informacji i najlepszych praktyk między państwami członkowskimi poprzez otwartą metodę koordynacji krajowych środków dotyczących bezpieczeństwa

działalności gospodarczej, dostępu do wód i przestrzeni Unii, ze szczególnym uwzględnieniem kompatybilności ochrony środowiska i rozwoju działalności w strefach objętych siecią „Natura 2000” oraz administracyjnego uproszczenia procesu wydawania licencji i pozwoleń.

27. Uznaje konieczność powołania Komitetu Doradczego ds. Akwakultury, który pełniłby funkcję organu wyrażającego opinie sektora oraz skupiałby niezbędnych przedstawicieli przemysłu wytwórczego (stowarzyszeń branżowych organizacji producenckich lub izb handlowych).

Rynek rybny

28. Zgadza się z tym, że nieprzewidywalność działalności połowowej sprawia, iż stosowne jest ustanowienie mechanizmu składowania produktów rybołówstwa przeznaczonych do spożycia przez ludzi, mając na uwadze wspieranie większej stabilności rynku i zwiększenie zysku z produktów, w szczególności poprzez tworzenie wartości dodanej. Mechanizm ten powinien mieć również zastosowanie do produktów sektora akwakultury.

29. Uznaje, że stosowanie wspólnych norm handlowych powinno umożliwić zaopatrzenie rynków w zrównoważone produkty, zrealizowanie pełnego potencjału wewnętrznych rynków produktów rybołówstwa i akwakultury oraz ułatwienie funkcjonowania handlu opartego na zasadach uczciwej konkurencji, aby w ten sposób poprawić rentowność produkcji.

30. Uważa, że rozszerzający się asortyment produktów rybołówstwa i akwakultury powoduje konieczność zapewnienia konsumentom, w sposób jasny, czytelny i zrozumiały, minimalnej ilości obowiązkowych informacji o głównych cechach produktów.

31. Nalega, aby przy wdrażaniu wspólnej organizacji rynków zachować zgodność z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii, w szczególności w odniesieniu do przepisów Światowej Organizacji Handlu. Nie może to jednak przebiegać z uszczerbkiem dla wymogu jednolitości i homologacji środków higieniczno-sanitarnych w przypadku produktów pochodzących z krajów trzecich i dla rozwoju tych praktyk handlowych w dziedzinie polityki morskiej oraz połowów, które sprzyjają likwidacji połowów NNN.

32. Apeluje o wprowadzenie, gdzie jest to możliwe, publicznej certyfikacji produktów rybołówstwa Unii Europejskiej, aby zapewnić, że pochodzą one z odpowiedzialnie zarządzanego rybołówstwa.

Regionalizacja

33. Wzywa do zwiększenia regionalizacji wspólnej polityki rybołówstwa, tak aby wiedza i doświadczenia wszystkich zainteresowanych stron, w szczególności władz regionalnych, mogły być wykorzystane we wspólnej polityce rybołówstwa, i podkreśla znaczenie strategii makroekonomicznych.

34. Zwraca uwagę na coraz silniejsze interakcje występujące między rybołówstwem rekreacyjnym, zawodowymi rybakami i społecznościami związanymi z rybołówstwem.

35. W pełni popiera zapoczątkowanie procedury uwzględniającej specyfikę i potrzeby regionów, w tym współpracę z regionalnymi radami doradczymi (RAC), w celu przyjęcia środków ochronnych i technicznych służących wdrożeniu wspólnej polityki rybołówstwa, aby umożliwić lepsze ukierunkowanie polityki na realia i specyfikę poszczególnych łowisk, w tym problemy o charakterze transgranicznym.

36. Uważa ponadto, iż należy wzmocnić regionalne rady doradcze i inne struktury partnerskie tego typu po to, by społeczności lokalne mogły nie tylko wyrazić swoje zdanie, ale by pozwolono im także aktywnie uczestniczyć w zarządzaniu lokalnymi zasobami rybnymi.

37. Nalega, aby we wdrażaniu wspólnej polityki rybołówstwa uwzględnić interakcje z innymi aspektami gospodarki morskiej, uznając, że wszystkie zagadnienia związane z oceanami i morzami Europy są wzajemnie powiązane, w tym również morskie planowanie przestrzenne, co da impuls tworzeniu zintegrowanej polityki morskiej.

38. Podkreśla, że w procesie wdrażania WPRyB nie można pominąć ochrony ekosystemów wodnych z całą ich złożonością i interakcjami, zważywszy na wrażliwość wód przejściowych, rzecznych i jeziornych korytarzy ekologicznych oraz odpowiednich populacji ryb; należy przy tym zwrócić szczególną uwagę na zachowanie i wzmocnienie zagrożonych wyginieciem gatunków o wysokiej wartości, zwłaszcza zaś gatunków anadromicznych i katadromicznych.

Europejski Fundusz Morski i Rybacki

39. Jest świadom, że cele wspólnej polityki rybołówstwa bez odpowiedniego wsparcia finansowego nie mogą zostać odpowiednio zrealizowane przez państwa członkowskie, i z uwagi na trudności napotymane w rozwoju przemysłu rybnego i zarządzaniu nim oraz ograniczone zasoby finansowe państw członkowskich.

40. Z powyższych względów nalega na utworzenie odpowiedniej wieloletniej pomocy finansowej Unii ukierunkowanej na priorytety wspólnej polityki rybołówstwa w celu przyczynienia się do realizacji tych celów, w szczególności poprawy efektywności ekonomicznej sektora, a zwłaszcza floty rybackiej, tworzenia nowych miejsc pracy, a także wdrażania modernizacji i innowacji, w tym rozwoju bezpiecznych i ekologicznych statków.

41. Nalega na ponowne wprowadzenie w okresie 2014–2020 środków pomocowych na renowację i modernizację floty rybackiej w regionach najbardziej oddalonych.

42. Uważa, że unijna pomoc finansowa powinna być uzależniona od przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa przez państwa członkowskie i podmioty gospodarcze. Tym samym taka pomoc finansowa powinna zostać przerwana, zawieszona lub skorygowana w przypadku nieprzestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa przez państwa członkowskie oraz w przypadku poważnych powtarzających się naruszeń tych przepisów przez podmioty gospodarcze.

43. Z zadowoleniem odnosi się do faktu, iż Europejski Fundusz Morski i Rybacki (EFMR) stanie się częścią nowych wspólnych ram strategicznych i zostanie dopasowany do innych funduszy regionalnych i funduszy na rozwój obszarów wiejskich, tak aby umożliwić wdrożenie zintegrowanych programów rozwoju lokalnego oraz uprościć dostęp do finansowania na poziomie lokalnym i regionalnym. Apeluje jednak o wprowadzenie gwarancji finansowania dla rybołówstwa i akwakultury oraz o zaangażowanie regionów w strategiczne wdrażanie tych gwarancji.

44. Docenia wartość biologiczną, produkcyjną i historyczną zasobów rybnych oraz środowiska wodnego jezior i rzek. Uważa zatem, iż sektor ten zasługuje na wsparcie finansowe od Unii Europejskiej, również ze względu na ograniczenie połowów morskich, zmniejszenie przywozu i zwiększenie konkurencyjności terytorialnej.

Uprawnienia Komisji Europejskiej

45. Uznaje, że aby osiągnąć cele wspólnej polityki rybołówstwa, Komisji należy przekazać uprawnienie do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w celu uzupełnienia lub zmiany innych niż istotne elementów rozporządzenia podstawowego. Zaleca jednak, by tak szerokie korzystanie przez Komisję z aktów delegowanych zostało uważnie ocenione i przeanalizowane z punktu widzenia prawnego i politycznego, i by uprzednio upewnić się, że tego rodzaju uprawnienie zostało jasno określone pod względem celów, treści, zakresu i czasu obowiązywania delegacji kompetencji.

46. Nalega, aby Komisja przeprowadzała odpowiednie konsultacje w trakcie przygotowań do przyjęcia aktów delegowanych, w tym konsultacje z ekspertami i władzami regionalnymi.

47. Uważa, że w trakcie przygotowania i opracowania aktów delegowanych Komisja powinna zapewnić jednocześnie i odpowiednie przekazanie na czas właściwych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

48. Zdecydowanie opowiada się za wykorzystaniem „rozwoju kierowanego przez lokalną społeczność”, o którym mowa w rozporządzeniu ogólnym Komisji dotyczącym wspólnych ram strategicznych. W oparciu o tę metodę władze szczebla lokalnego i regionalnego powinny móc wykorzystywać zasoby Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego. Koordynacja funduszy powinna się opierać na elastycznych zasadach i pozwalać na zwiększenie możliwości interwencji tych funduszy. Samorządy powinny uczestniczyć w procesie opracowywania ram strategicznych oraz programów operacyjnych.

49. Podkreśla, że sukces wspólnej polityki rybołówstwa wymaga efektywnego systemu kontroli, inspekcji i egzekwowania prawa, w tym zwalczania działalności połowowej NNN. W ramach unijnego systemu kontroli, inspekcji i egzekwowania prawa należy promować wykorzystanie nowoczesnych technologii. Państwa członkowskie lub Komisja powinny mieć możliwość przeprowadzenia projektów pilotażowych w zakresie nowych technologii kontroli i systemów zarządzania danymi.

50. Uważa, że co pięć lat należy przeprowadzać przegląd stosowania rozporządzenia.

II. ZALECANE POPRAWKI

Dokument COM(2011) 425 final

Poprawka 1

Motyw 5

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Na Światowym Szczycie Zrównoważonego Rozwoju w Johannesburgu w 2002 r. Unia i jej państwa członkowskie zobowiązały się do przeciwdziałania stałemu procesowi pomniejszania się wielu stad. Unia powinna zatem udoskonalić wspólną politykę rybołówstwa, aby zagwarantować, że w ramach priorytetu poziomy eksploatacji stad żywych zasobów morza zostaną do 2015 r. odbudowane i zachowane na poziomach umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu z populacji poławianych stad. W sytuacji, w której dostępne informacje naukowe są ograniczone, może to wymagać zastosowania zastępczych wskaźników maksymalnego podtrzymywalnego połowu.</p>	<p>Na Światowym Szczycie Zrównoważonego Rozwoju w Johannesburgu w 2002 r. Unia i jej państwa członkowskie zobowiązały się do przeciwdziałania stałemu procesowi pomniejszania się wielu stad. Unia powinna zatem udoskonalić wspólną politykę rybołówstwa, aby zagwarantować, że w ramach priorytetu poziomy eksploatacji stad żywych zasobów morza zostaną do 2015 r. odbudowane i zachowane <u>– tam, gdzie to możliwe –</u> na poziomach umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu z populacji poławianych stad. W sytuacji, w której dostępne informacje naukowe są ograniczone, może to wymagać zastosowania zastępczych wskaźników maksymalnego podtrzymywalnego połowu.</p>

Uzasadnienie

W deklaracji Światowego Szczytu Zrównoważonego Rozwoju w Johannesburgu w 2002 r. uznano, że w przypadku niektórych gatunków i stad może okazać się niemożliwe zrealizowanie do 2015 r. celów dotyczących maksymalnego podtrzymywalnego połowu, wobec czego zawarto w niej sformułowanie „tam, gdzie to możliwe”, by uwzględnić taką sytuację. UE nie powinna próbować wykraczać poza swoje zobowiązania międzynarodowe.

Poprawka 2

Motyw 6

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Cele dla rybołówstwa zostały określone w decyzji Konferencji Stron Konwencji o różnorodności biologicznej w sprawie strategicznego planu na lata 2011–2020 dotyczącego różnorodności biologicznej. Wspólna polityka rybołówstwa powinna zapewnić spójność z celami bioróżnorodności przyjętymi przez Radę Europejską oraz celami komunikatu Komisji „Nasze ubezpieczenie na życie i nasz kapitał naturalny - unijna strategia ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r.”, w szczególności w celu osiągnięcia maksymalnego podtrzymywalnego połowu do 2015 r.</p>	<p>Cele dla rybołówstwa zostały określone w decyzji Konferencji Stron Konwencji o różnorodności biologicznej w sprawie strategicznego planu na lata 2011–2020 dotyczącego różnorodności biologicznej. Wspólna polityka rybołówstwa powinna zapewnić spójność z celami bioróżnorodności przyjętymi przez Radę Europejską oraz celami komunikatu Komisji „Nasze ubezpieczenie na życie i nasz kapitał naturalny - unijna strategia ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r.”, w szczególności w celu osiągnięcia <u>– tam, gdzie to możliwe –</u> maksymalnego podtrzymywalnego połowu do 2015 r.</p>

Uzasadnienie

W deklaracji Światowego Szczytu Zrównoważonego Rozwoju w Johannesburgu w 2002 r. uznano, że w przypadku niektórych gatunków i stad może okazać się niemożliwe zrealizowanie do 2015 r. celów dotyczących maksymalnego podtrzymywalnego połowu, wobec czego zawarto w niej sformułowanie „tam, gdzie to możliwe”, by uwzględnić taką sytuację. UE nie powinna próbować wykraczać poza swoje zobowiązania międzynarodowe.

Poprawka 3

Motyw 15

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Żywe zasoby morza wokół Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich nadal powinny być szczególnie chronione, ponieważ przyczyniają się do zachowania lokalnej gospodarki tych wysp, biorąc pod uwagę ich sytuację strukturalną, społeczną i gospodarczą. Należy zatem utrzymać ograniczenie określonych rodzajów działalności połowowej w tych wodach do statków rybackich zarejestrowanych w portach Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich.	Żywe zasoby morza wokół Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich <u>regionów najbardziej oddalonych</u> nadal powinny być szczególnie chronione, ponieważ przyczyniają się do zachowania lokalnej gospodarki tych wysp, biorąc pod uwagę ich sytuację strukturalną, społeczną i gospodarczą. Należy zatem utrzymać ograniczenie określonych rodzajów działalności połowowej w tych wodach do statków rybackich zarejestrowanych w portach Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich <u>regionów najbardziej oddalonych</u> .

Uzasadnienie

Regiony najbardziej oddalone znajdują się w trudnej sytuacji, dlatego należy je wszystkie uwzględnić, by lepiej wspierać ich rozwój, który ściśle wiąże się z dobrym stanem zasobów morskich i całego środowiska morskiego. Poprawka ta zapewnia właśnie uwzględnienie wszystkich regionów najbardziej oddalonych w UE.

Poprawka 4

Motyw 18

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Konieczne są środki służące obniżeniu i wyeliminowaniu obecnych wysokich poziomów niechcianych połowów i odrzutów. Niechciane połowy i odrzuty stanowią w istocie znaczne marnowanie zasobów i negatywnie wpływają na zrównoważoną eksploatację żywych zasobów morza i ekosystemów morskich oraz rentowność rybołówstwa. Należy ustanowić i stopniowo wdrożyć obowiązek wyładunku wszystkich połowów stad będących przedmiotem zarządzania, połowionych w trakcie działalności połowowej na wodach Unii lub przez unijne statki rybackie.	Konieczne są środki służące obniżeniu i wyeliminowaniu obecnych wysokich poziomów niechcianych połowów i odrzutów. Niechciane połowy i odrzuty stanowią w istocie znaczne marnowanie zasobów i <u>moga</u> negatywnie wpływać <u>wpływają</u> na zrównoważoną eksploatację żywych zasobów morza i ekosystemów morskich oraz rentowność rybołówstwa. <u>Tam, gdzie ma to zastosowanie ze względu na niskie wskaźniki przeżycia, należy</u> Należy ustanowić i stopniowo wdrożyć obowiązek wyładunku wszystkich połowów stad <u>gatunków</u> będących przedmiotem zarządzania, połowionych w trakcie działalności połowowej <u>łowionych na</u> wodach Unii lub przez unijne statki rybackie.

Poprawka 5

Motyw 29

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
System przekazywalnych koncesji połowowych dla większości stad będących przedmiotem zarządzania w ramach wspólnej polityki rolnej należy wdrożyć nie później niż w dniu 31 grudnia 2013 r. dla wszystkich statków o długości co najmniej 12 metrów i wszystkich pozostałych statków rybackich stosujących do połowów narzędzia ciągnione. Państwa członkowskie mogą wyłączyć z systemu przekazywalnych koncesji połowowych statki o całkowitej długości co najmniej 12 metrów inne niż statki używające narzędzi ciągnionych. Taki system powinien przyczynić się do zmniejszenia, z inicjatywy sektora, rozmiarów flot oraz lepszych wyników ekonomicznych przy jednoczesnym tworzeniu pewnych prawnie i wyłącznych przekazywalnych koncesji połowowych w ramach rocznych uprawnień do połowów danego państwa członkowskiego. Ponieważ żywe zasoby morza stanowią dobro wspólne, przekazywalne koncesje połowowe powinny ustanawiać wyłącznie uprawnienia użytkownika do tej części rocznych uprawnień do połowów danego państwa członkowskiego, które mogą zostać wycofane zgodnie z ustanowionymi przepisami.	System przekazywalnych koncesji połowowych dla większości stad będących przedmiotem zarządzania w ramach wspólnej polityki rolnej należy można <u>należy</u> wdrożyć nie później niż w dniu 31 grudnia 2013 r. dla wszystkich statków o długości co najmniej 12 metrów i wszystkich <u>innych</u> pozostałych statków rybackich <u>dokonujących połowów stad objętych regulacjami stosujących do połowów narzędzia ciągnione.</u> Państwa członkowskie mogą wyłączyć z systemu przekazywalnych koncesji połowowych statki o całkowitej długości co najmniej 12 metrów inne niż statki używające narzędzi ciągnionych. Taki system powinien przyczynić się do zmniejszenia, z inicjatywy sektora, rozmiarów flot oraz lepszych wyników ekonomicznych przy jednoczesnym tworzeniu pewnych prawnie i wyłącznych przekazywalnych koncesji połowowych w ramach rocznych uprawnień do połowów danego państwa członkowskiego. Ponieważ żywe zasoby morza stanowią dobro wspólne, przekazywalne koncesje połowowe powinny ustanawiać wyłącznie uprawnienia użytkownika do tej części rocznych uprawnień do połowów danego państwa członkowskiego, które mogą zostać wycofane zgodnie z ustanowionymi przepisami.

Uzasadnienie

Wprowadzenie przekazywalnych uprawnień do połowów powinno należeć do kompetencji państw członkowskich i nie powinno być obowiązkowe.

Poprawka 6

Motyw 31

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Specyficzne cechy charakterystyczne i trudna sytuacja społeczno-gospodarcza flot łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego uzasadniają ograniczenie obowiązkowego systemu przekazywalnych koncesji połowowych do dużych statków. System przekazywalnych koncesji połowowych powinien mieć zastosowanie do stad, dla których przydzielone zostały uprawnienia do połowów.	Specyficzne cechy charakterystyczne i trudna sytuacja społeczno-gospodarcza flot łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego uzasadniają ograniczenie obowiązkowego systemu skupienie się przede wszystkim na systemie przekazywalnych koncesji połowowych do dla dużych statków. System przekazywalnych koncesji połowowych powinien mieć zastosowanie do stad, dla których przydzielone zostały uprawnienia do połowów.

Uzasadnienie

Proponuje się zmianę tego motywu, by zapewnić zgodność z art. 27 ust. 1 i potwierdzić dobrowolny charakter przekazywalnych koncesji połowowych.

Poprawka 7

Art. 2 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Cele ogólne</p> <p>1. Wspólna polityka rybołówstwa dopilnowuje, by działalność w zakresie rybołówstwa i akwakultury zapewniała długookresowe zrównoważone warunki środowiskowe, gospodarcze i społeczne oraz przyczyniała się do bezpieczeństwa dostaw żywności.</p> <p>2. Wspólna polityka rybołówstwa stosuje wobec zarządzania rybołówstwem podejście ostrożnościowe i ma na celu dopilnować, by eksploatacja żywych zasobów morza odbudowała i zachowała populacje poławianych gatunków powyżej poziomów pozwalających wytworzyć maksymalny podtrzymywalny połów do 2015 r.</p> <p>3. Wspólna polityka rybołówstwa wdraża podejście ekosystemowe do zarządzania rybołówstwem, aby zapewnić ograniczenie skutków działalności połowowej dla ekosystemu morskiego.</p> <p>4. Wspólna polityka rybołówstwa integruje wymogi wynikające z unijnego prawodawstwa dotyczącego środowiska.</p>	<p>Cele ogólne</p> <p>1. Wspólna polityka rybołówstwa dopilnowuje, by działalność w zakresie rybołówstwa i akwakultury zapewniała długookresowe zrównoważone warunki środowiskowe, gospodarcze i społeczne oraz przyczyniała się do bezpieczeństwa dostaw żywności.</p> <p>2. Wspólna polityka rybołówstwa stosuje wobec zarządzania rybołówstwem podejście ostrożnościowe i ma na celu dopilnować, by eksploatacja żywych zasobów morza odbudowała i zachowała populacje poławianych gatunków <u>na poziomach lub</u> powyżej poziomów pozwalających wytworzyć maksymalny podtrzymywalny połów <u>– tam, gdzie to możliwe</u>, do 2015 r.</p> <p>3. Wspólna polityka rybołówstwa wdraża podejście ekosystemowe do zarządzania rybołówstwem, aby zapewnić ograniczenie skutków działalności połowowej dla ekosystemu morskiego.</p> <p>4. Wspólna polityka rybołówstwa integruje wymogi wynikające z unijnego prawodawstwa dotyczącego środowiska.</p>

Uzasadnienie

W deklaracji Światowego Szczytu Zrównoważonego Rozwoju w Johannesburgu w 2002 r. uznano, że w przypadku niektórych gatunków i stad może okazać się niemożliwe zrealizowanie do 2015 r. celów dotyczących maksymalnego podtrzymywalnego połowu, wobec czego zawarto w niej sformułowanie „tam, gdzie możliwe”, by uwzględnić taką sytuację. UE nie powinna próbować przekraczać swych zobowiązań międzynarodowych.

Poprawka 8

Artykuł 2 ust. 3

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Wspólna polityka rybołówstwa wdraża podejście ekosystemowe do zarządzania rybołówstwem, aby zapewnić ograniczenie skutków działalności połowowej dla ekosystemu morskiego.	Wspólna polityka rybołówstwa wdraża podejście ekosystemowe do zarządzania rybołówstwem, <u>zgodnie ze zobowiązaniami międzynarodowymi</u> , aby <u>w miarę możliwości</u> zapewnić ograniczenie skutków działalności połowowej dla ekosystemu morskiego.

Uzasadnienie

W porozumieniu z Johannesburga z 2002 r. uznano, że w wypadku niektórych gatunków i stad osiągnięcie do 2015 r. celu dotyczącego maksymalnego podtrzymywalnego połowu może nie być możliwe, i aby uwzględnić taką ewentualność, zawarto w nim słowa „w miarę możliwości”.

Poprawka 9

Artykuł 3

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Cele szczegółowe</p> <p>Aby osiągnąć ogólne cele określone w art. 2, wspólna polityka rybołówstwa w szczególności:</p> <p>a) eliminuje niechciane połowy stad handlowych i stopniowo zapewnia wyładunek wszystkich połowów takich stad;</p> <p>b) zapewnia warunki dla efektywnej działalności połowowej w ramach rentownego i konkurencyjnego przemysłu rybnego;</p> <p>c) promuje rozwój unijnej działalności w zakresie akwakultury w celu przyczynienia się do bezpieczeństwa żywnościowego i zatrudnienia na obszarach przybrzeżnych i wiejskich;</p> <p>d) przyczynia się do odpowiedniego poziomu życia osób zależnych od działalności połowowej;</p> <p>e) uwzględnia interesy konsumentów;</p> <p>f) zapewnia systematyczne i zharmonizowane gromadzenie danych oraz zarządzanie nim.</p>	<p>Cele szczegółowe</p> <p>Aby osiągnąć ogólne cele określone w art. 2, wspólna polityka rybołówstwa w szczególności:</p> <p>a) eliminuje <u>stopniowo</u> niechciane połowy stad <u>gatunków</u> handlowych i stopniowo <u>tam, gdzie ma to zastosowanie ze względu na niskie wskaźniki przeżycia, że wszystkie wspomniane gatunki zostaną wylądowane, jak też dąży do nieustannej poprawy selektywności stosowanych narzędzi i do promowania działań nakierowanych na wykorzystywanie tych gatunków wylądunek wszystkich połowów takich stad gatunków;</u></p> <p>b) zapewnia warunki dla efektywnej działalności połowowej w ramach rentownego i konkurencyjnego przemysłu rybnego;</p> <p>c) promuje <u>ekologicznie zrównoważony</u> rozwój unijnej działalności w zakresie akwakultury w celu przyczynienia się do bezpieczeństwa żywnościowego i zatrudnienia na obszarach przybrzeżnych i wiejskich;</p> <p><u>d) przyczynia się do osiągnięcia i utrzymania dobrego stanu środowiska;</u></p> <p><u>e) wspiera zachowanie i wzmocnienie zagrożonych wyginieciem i przelawianych gatunków ryb wymagających ochrony i/lub handlowych, m.in. poprzez wdrożenie i rozwój działań w zakresie rozmnażania ryb;</u></p> <p><u>ef) przyczynia się do odpowiedniego poziomu życia osób zależnych od działalności połowowej, uwzględniając specyfikę społeczną i geograficzną, w tym sytuację regionów najbardziej oddalonych, a także problematykę kobiet w sektorze rybołówstwa;</u></p> <p><u>eg) uwzględnia interesy konsumentów;</u></p> <p><u>fh) zapewnia systematyczne i zharmonizowane gromadzenie danych oraz zarządzanie nim;</u></p> <p><u>i) tworzy jednolity rynek europejski dla produktów morza i zachęca do skutecznej harmonizacji przepisów wewnętrznych oraz właściwego zrównania kryteriów i wymogów ustanowionych dla produktów pochodzących z krajów trzecich.</u></p>

Poprawka 10

Artykuł 4

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Zasady dobrych rządów</p> <p>Wspólna polityka rybołówstwa rządzi się następującymi zasadami dobrych rządów:</p> <p>a) jasno zdefiniowany zakres obowiązków na poziomie unijnym, krajowym, regionalnym i lokalnym;</p>	<p>Zasady dobrych rządów</p> <p>Wspólna polityka rybołówstwa rządzi się następującymi zasadami dobrych rządów:</p> <p>a) jasno zdefiniowany zakres obowiązków na poziomie unijnym, krajowym, regionalnym i lokalnym;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
b) ustanowienie środków zgodnie z najlepszym dostępnym doradztwem naukowym;	b) ustanowienie środków zgodnie z najlepszym dostępnym doradztwem naukowym <u>i z uwzględnieniem potrzeby stopniowego wprowadzania odpowiednich dostosowań;</u>
c) perspektywa długoterminowa;	c) <u>ustanowienie środków zgodnie z kryteriami stopniowej realizacji i charakteru przejściowego</u>
d) duże zaangażowanie zainteresowanych stron na wszystkich etapach od opracowania po wdrożenie środków;	d) perspektywa długoterminowa;
e) główna odpowiedzialność państwa bandery;	e) duże zaangażowanie zainteresowanych stron, <u>a zwłaszcza komitetów doradczych</u> , na wszystkich etapach od opracowania po wdrożenie środków;
f) spójność ze zintegrowaną polityką morską, a także z innymi rodzajami polityki Unii.	e) główna odpowiedzialność państwa bandery;
	f) spójność ze zintegrowaną polityką morską, a także z innymi rodzajami polityki Unii.

Uzasadnienie

Uważamy, dla zagwarantowania dobrego sprawowania rządów przy podejmowaniu decyzji w tej dziedzinie należy respektować kompetencje polityczne Rady i Parlamentu Europejskiego dotyczące wdrażania celów i zasad.

Celem poprawki jest dodanie nowego podpunktu c) do zasad dobrych rządów w zakresie wspólnej polityki rybołówstwa, która musi być zgodna z kryteriami charakteru przejściowego i stopniowej realizacji.

Chodzi o przypomnienie znaczenia regionalizacji w ramach wspólnej polityki rybołówstwa poprzez przyznanie większej roli regionalnym komitetom doradczym.

Podpunkt g) jest dla nas zaskakujący, gdyż zintegrowaną politykę morską traktuje się w nim na tym samym poziomie co wspólną politykę rybołówstwa czy inne polityki wspólnotowe. Uważamy, że WPRryb jest integralną częścią zintegrowanej polityki morskiej i że istotna jest wewnętrzna spójność w ramach tej samej polityki, za którą odpowiadają te same osoby

Poprawka 11

Artykuł 5

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Definicje	Definicje
Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:	Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:
— „wody Unii” oznaczają wody podlegające suwerenności lub jurysdykcji państw członkowskich, z wyjątkiem wód sąsiadujących z terytoriami wymienionymi w załączniku II do Traktatu;	— „wody Unii” oznaczają wody podlegające suwerenności lub jurysdykcji państw członkowskich, z wyjątkiem wód sąsiadujących z terytoriami wymienionymi w załączniku II do Traktatu;
— „żywe zasoby morza” oznaczają dostępne, żywe morskie gatunki wodne, w tym gatunki anadromiczne i katadromiczne na wszystkich etapach ich cyklu życia;	— „żywe zasoby morza” oznaczają dostępne, żywe morskie gatunki wodne, w tym gatunki anadromiczne i katadromiczne na wszystkich etapach ich cyklu życia;
— „żywe zasoby słodkowodne” oznaczają dostępne, żywe słodkowodne gatunki wodne;	— „żywe zasoby słodkowodne” oznaczają dostępne, żywe słodkowodne gatunki wodne;
— „statek rybacki” oznacza jakikolwiek statek wyposażony do celów połowów przemysłowych żywych zasobów morza;	— „statek rybacki” oznacza jakikolwiek statek wyposażony do celów połowów przemysłowych żywych zasobów morza;

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
— „unijny statek rybacki” oznacza statek rybacki pływający pod banderą państwa członkowskiego i zarejestrowany w Unii;	— „unijny statek rybacki” oznacza statek rybacki pływający pod banderą państwa członkowskiego i zarejestrowany w Unii;
— „maksymalny podtrzymywalny połów” oznacza maksymalny połów, jaki można bez końca uzyskiwać ze stada;	— „maksymalny podtrzymywalny połów” oznacza maksymalny połów, jaki można bez końca uzyskiwać <u>w długim okresie z eksploatacji danego stada bądź z połowów wielogatunkowych uwzględnionych łącznie ze stada;</u>
— „podejście ostrożnościowe do zarządzania rybołówstwem” oznacza podejście, zgodnie z którym brak odpowiednich informacji naukowych nie powinien być usprawiedliwieniem dla odkładania lub niepodejmowania środków zarządzania dla ochrony docelowego gatunku, gatunków pokrewnych lub zależnych oraz gatunków niedocelowych i ich środowiska;	— „podejście ostrożnościowe do zarządzania rybołówstwem” oznacza podejście, zgodnie z którym brak odpowiednich informacji naukowych nie powinien być usprawiedliwieniem dla odkładania lub niepodejmowania środków zarządzania dla ochrony docelowego gatunku, gatunków pokrewnych lub zależnych oraz gatunków niedocelowych i ich środowiska;
— „podejście ekosystemowe do zarządzania rybołówstwem” oznacza podejście, w którym gwarantuje się, że korzyści z żywych zasobów morza są wysokie, a bezpośrednie i pośrednie skutki działań w zakresie rybołówstwa dla ekosystemów morskich są niskie i nie są szkodliwe dla przyszłego funkcjonowania, różnorodności i integralności tych ekosystemów;	— „podejście ekosystemowe do zarządzania rybołówstwem” oznacza podejście, w którym gwarantuje się, że korzyści z żywych zasobów morza są wysokie, a bezpośrednie i pośrednie skutki działań w zakresie rybołówstwa dla ekosystemów morskich są niskie i nie są szkodliwe dla przyszłego funkcjonowania, różnorodności i integralności tych ekosystemów;
— „wskaźnik śmiertelności połowowej” oznacza połów stada w danym okresie w stosunku do średniego stada dostępnego do połowu w tym okresie;	— „wskaźnik śmiertelności połowowej” oznacza <u>wskaźnik zanikania osobników lub biomasy z danego stada w wyniku działalności połowowej</u> połow stada w danym okresie w stosunku do średniego stada dostępnego do połowu w tym okresie;
— „stado” oznacza żywe zasoby morza o specyficznych cechach, występujące w danym obszarze zarządzania;	— „stado” oznacza <u>subpopulację danego gatunku, dla której parametry wewnętrzne (wzrost, przyrost populacji, naturalna śmiertelność i śmiertelność połowowa) stanowią jedyne czynniki determinujące dynamikę tego stada, a parametry zewnętrzne (imigracja i emigracja) można uznać za nieistotne</u> żywe zasoby morza o specyficznych cechach, występujące w danym obszarze zarządzania;
— „limit połowowy” oznacza ograniczenie ilościowe w wyładunku stada lub grupy stad w danym okresie;	— „limit połowowy” oznacza ograniczenie ilościowe w wyładunku stada lub grupy stad w danym okresie;
— „punkt odniesienia ochrony” oznacza wartości parametrów populacji stada (takich jak biomasa czy wskaźnik śmiertelności połowowej) stosowane w zarządzaniu rybołówstwem, na przykład w odniesieniu do dopuszczalnego poziomu ryzyka biologicznego lub pożądanego poziomu połowu;	— „punkt odniesienia ochrony” oznacza wartości parametrów populacji stada (takich jak biomasa czy wskaźnik śmiertelności połowowej) stosowane w zarządzaniu rybołówstwem, na przykład w odniesieniu do dopuszczalnego poziomu ryzyka biologicznego lub pożądanego poziomu połowu;
— „zabezpieczenie” oznacza środek zapobiegawczy mający chronić przed wystąpieniem niepożądanego wydarzenia i uniemożliwiać je;	— „zabezpieczenie” oznacza środek zapobiegawczy mający chronić przed wystąpieniem niepożądanego wydarzenia i uniemożliwiać je;
— „środki techniczne” oznaczają środki regulujące skład gatunkowy, skład wielkościowy połowów i skutki dla elementów ekosystemów wynikające z działalności połowowej poprzez uzależnienie wykorzystania i struktury narzędzi połowowych i ograniczenia dostępu do obszarów połowów;	— „środki techniczne” oznaczają środki regulujące skład gatunkowy, skład wielkościowy połowów i skutki dla elementów ekosystemów wynikające z działalności połowowej poprzez uzależnienie wykorzystania i struktury narzędzi połowowych i ograniczenia dostępu do obszarów połowów;
— „uprawnienie do połowów” oznacza określone ilościowo prawne upoważnienie do połowu wyrażone w połowach lub nakładzie połowowym oraz powiązane z nimi funkcjonalnie warunki, które są niezbędne do ich ilościowego wyrażenia na pewnym poziomie;	— „uprawnienie do połowów” oznacza określone ilościowo prawne upoważnienie do połowu wyrażone w połowach lub nakładzie połowowym oraz powiązane z nimi funkcjonalnie warunki, które są niezbędne do ich ilościowego wyrażenia na pewnym poziomie;

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
— „nakład połowowy” oznacza wynik zdolności oraz działalności statku rybackiego; w przypadku grupy statków rybackich jest to suma nakładu połowowego wszystkich statków w tej grupie;	— „nakład połowowy” oznacza wynik zdolności oraz działalności statku rybackiego; w przypadku grupy statków rybackich jest to suma nakładu połowowego wszystkich statków w tej grupie;
— „przekazywalne koncesje połowowe” oznaczają podlegające odwołaniu prawa użytkownika do określonej części uprawnień do połowów przydzielonych danemu państwu członkowskiemu lub określonych w planach zarządzania przyjętych przez państwo członkowskie zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006 (¹), które posiadacz może przenieść na innych kwalifikujących się posiadaczy takich przekazywalnych koncesji połowowych;	— „przekazywalne koncesje połowowe” oznaczają podlegające odwołaniu prawa użytkownika do określonej części uprawnień do połowów przydzielonych danemu państwu członkowskiemu <u>państwom członkowskim</u> lub określonych w planach zarządzania przyjętych przez państwa członkowskie <u>państwo członkowskie</u> — zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006 (¹), które posiadacz może przenieść na innych kwalifikujących się posiadaczy takich przekazywalnych koncesji połowowych;
— „indywidualne uprawnienia do połowów” oznaczają roczne uprawnienia do połowów przydzielone posiadaczom przekazywalnych koncesji połowowych w danym państwie członkowskim w oparciu o udział uprawnień do połowów odnoszący się do tego państwa członkowskiego;	— „indywidualne uprawnienia do połowów” oznaczają roczne uprawnienia do połowów przydzielone posiadaczom przekazywalnych koncesji połowowych w <u>państwach członkowskich</u> danym państwie członkowskim w oparciu o udział uprawnień do połowów odnoszący się do <u>tych państw członkowskich</u> tego państwa członkowskiego ;
— „zdolność połowowa” oznacza pojemność statku w GT (pojemność brutto) i jego moc w kW (kilowat), jak określono w art. 4 i 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2930/86 (²);	— „zdolność połowowa” oznacza pojemność statku w GT (pojemność brutto) i jego moc w kW (kilowat), jak określono w art. 4 i 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2930/86 (²);
— „akwakultura” oznacza hodowlę lub uprawę organizmów wodnych za pomocą technik opracowanych w celu zwiększenia produkcji przedmiotowych organizmów poza naturalną zdolność środowiska, gdzie organizmy takie pozostają własnością osoby fizycznej lub prawnej w ciągu całego stadium hodowli lub uprawy, do zbiorów włącznie;	— „akwakultura” oznacza hodowlę lub uprawę organizmów wodnych za pomocą technik opracowanych w celu zwiększenia produkcji przedmiotowych organizmów poza naturalną zdolność środowiska, gdzie organizmy takie pozostają własnością osoby fizycznej lub prawnej w ciągu całego stadium hodowli lub uprawy, do zbiorów włącznie;
— „licencja połowowa” oznacza licencję, o której mowa w art. 4 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;	— „licencja połowowa” oznacza licencję, o której mowa w art. 4 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;
— „upoważnienie do połowów” oznacza upoważnienie, o którym mowa w art. 4 ust. 10 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;	— „upoważnienie do połowów” oznacza upoważnienie, o którym mowa w art. 4 ust. 10 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;
— „połowy” oznaczają zbieranie lub łowienie organizmów wodnych żyjących w naturalnym środowisku lub celowe wykorzystanie wszelkich środków pozwalających na takie zbieranie lub łowienie;	— „połowy” oznaczają zbieranie lub łowienie organizmów wodnych żyjących w naturalnym środowisku lub celowe wykorzystanie wszelkich środków pozwalających na takie zbieranie lub łowienie;
— „produkty rybołówstwa” oznaczają organizmy wodne będące wynikiem działalności połowowej;	— „produkty rybołówstwa” oznaczają organizmy wodne będące wynikiem działalności połowowej;
— „podmiot gospodarczy” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która prowadzi lub posiada jakiekolwiek przedsiębiorstwo wykonujące działalność związaną z dowolnym etapem produkcji, przetwarzania, wprowadzania do obrotu, dystrybucji i sieci sprzedaży detalicznej produktów rybołówstwa i akwakultury;	— „podmiot gospodarczy” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która prowadzi lub posiada jakiekolwiek przedsiębiorstwo wykonyjące <u>wykonyjace</u> lub podmiot wykonujący działalność związaną z dowolnym etapem produkcji, przetwarzania, wprowadzania do obrotu, dystrybucji i sieci sprzedaży detalicznej produktów rybołówstwa i akwakultury;
— „poważne naruszenie” oznaczana naruszenie określone w art. 42 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 i art. 90 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009;	— „poważne naruszenie” oznaczana naruszenie określone w art. 42 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 i art. 90 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009;
— „użytkownik końcowy danych naukowych” oznacza podmiot, który z przyczyn badawczych lub zarządczych jest zainteresowany analizą naukową danych o sektorze rybołówstwa;	— „użytkownik końcowy danych naukowych” oznacza podmiot, który z przyczyn badawczych lub zarządczych jest zainteresowany analizą naukową danych o sektorze rybołówstwa;

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
— „nadwyżka dopuszczalnego połowu” oznacza część dopuszczalnego połowu, na której pozyskanie państwu nadbrzeżnemu nie pozwalają jego zdolności;	— „nadwyżka dopuszczalnego połowu” oznacza część dopuszczalnego połowu, na której pozyskanie państwu nadbrzeżnemu nie pozwalają jego zdolności;
— „produkty akwakultury” oznaczają organizmy wodne na każdym etapie ich cyklu życia, będące wynikiem działalności w zakresie akwakultury;	— „produkty akwakultury” oznaczają organizmy wodne na każdym etapie ich cyklu życia, będące wynikiem działalności w zakresie akwakultury;
— „biomasa stada tarłowego” oznacza szacunek masy ryb z danego zasobu, które rozmnażają się w określonym czasie, włączając osobniki męskie i żeńskie oraz ryby rozmnażające się żyworodnie;	— „biomasa stada tarłowego” oznacza szacunek masy ryb z danego zasobu, które rozmnażają się w określonym czasie, włączając osobniki męskie i żeńskie oraz ryby rozmnażające się żyworodnie;
— „połowy wielogatunkowe” oznaczają połowy, w trakcie których na obszarze, gdzie dokonuje się połowów, obecny jest więcej niż jeden gatunek i gatunki te są narażone na złapanie w narzędzia połowowe;	— „połowy wielogatunkowe” oznaczają połowy, w trakcie których na obszarze, gdzie dokonuje się połowów, obecny jest więcej niż jeden gatunek i gatunki te są narażone na złapanie w narzędzia połowowe;
— „porozumienia w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem” oznaczają porozumienia zawarte z państwem trzecim w celu umożliwienia Unii dostępu do zasobów lub wód tego państwa w zamian za rekompensatę finansową.	— „porozumienia w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem” oznaczają porozumienia zawarte z państwem trzecim w celu umożliwienia Unii dostępu do zasobów lub wód tego państwa w zamian za rekompensatę finansową;
(1) Dz.U. L 409 z 30.12.2006, s. 11.	— <u>„tradycyjne łodziowe rybołówstwo przybrzeżne” oznacza połowy prowadzone przez statki rybackie o całkowitej długości poniżej 12 metrów, które nie stosują narzędzi ciągnionych wymienionych w tabeli 3 w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 26/2004 z dnia 30 grudnia 2003 r. dotyczącego rejestru statków rybackich Wspólnoty, wyjąwszy przypadek, gdy chodzi o specyficzne warunki regionalne lub lokalne, które wymagają opracowania odpowiednio dostosowanej definicji.</u>
(2) Dz.U. L 274 z 25.9.1986, s. 1.	— <u>„działania w zakresie rozmnażania ryb” oznaczają działania prowadzone w wodach publicznych w celu zachowania i zwiększenia populacji ryb, w tym działania w zakresie produkcji ryb służących do zarybiania w dowolnym stadium rozwoju.</u>
	(1) Dz.U. L 409 z 30.12.2006, s. 11.
	(2) Dz.U. L 274 z 25.9.1986, s. 1.

Uzasadnienie

Sektor rybołówstwa rozszerzył się na nowe rodzaje działalności. Nie ma już sensu ograniczać pojęcia „podmiot gospodarczy” jedynie do osób fizycznych lub prawnych, które prowadzą przedsiębiorstwo lub są jego właścicielem. Istnieją także stowarzyszenia i inne podmioty. W niektórych częściach Europy np. rybołówstwo rekreacyjne ma duże znaczenie, jeśli chodzi o odbudowujące się stada ryb. W związku z urbanizacją rybołówstwo rekreacyjne wszędzie może pomóc ludziom lepiej zrozumieć przyrodę. Rybołówstwo rekreacyjne zachęca ludzi do zbliżenia się do natury i do lepszego zadbania o własne samopoczucie i zdrowie fizyczne i psychiczne. Rośnie ilość rejsów połowowych z przewodnikiem oraz ogólnie wielkość rybołówstwa rekreacyjnego i ich znaczenie gospodarcze. Rybołówstwo odgrywa także istotną rolę w rozwoju branży turystycznej i pomaga w związku z tym w utrzymaniu żywotności społeczności żyjących u wybrzeży mórz i rzek. Należy zatem rozszerzyć zakres pojęcia „podmiot gospodarczy”. Przemawia za tym także na przykład to, że rybołówstwo rekreacyjne jest już częścią WPRyb, ponieważ zostało uwzględnione w rozporządzeniu w sprawie kontroli oraz w nowych planach zarządzania dotyczących gatunków ryb.

W celu uwzględnienia różnorodności i specyfiki rybołówstwa w różnych regionach Europy należy przewidzieć pewną elastyczność w ewentualnej europejskiej definicji „tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego”.

Działania w zakresie rozmnażania ryb zaczynają odgrywać zasadniczą rolę w utrzymywaniu stad ryb o wysokiej wartości dzięki zarybianiu, co pozwala ograniczyć ekspansję gatunków obcych, które zajmują ważne nisze siedlisk.

Poprawka 12

Artykuł 6

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Ogólne zasady w zakresie dostępu do wód</p> <p>1. Unijne statki rybackie mają równy dostęp do wód i zasobów na wszystkich wodach unijnych, z wyjątkiem tych określonych w ust. 2 i 3, z zastrzeżeniem środków przyjętych na mocy części III.</p> <p>2. W przypadku pasów wodnych do 12 mil morskich od linii podstawowej podlegających suwerenności lub jurysdykcji państw członkowskich państwa te są uprawnione od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. do ograniczenia połowów do statków rybackich, które tradycyjnie łowią na tych wodach z przyległych portów, bez uszczerbku dla uzgodnień dotyczących unijnych statków rybackich pływających pod banderą innych państw członkowskich w ramach istniejących stosunków sąsiedzkich między państwami członkowskimi oraz uzgodnień zawartych w załączniku I, ustalającym dla każdego państwa członkowskiego strefy geograficzne w ramach pasów przybrzeżnych innych państw członkowskich, na których prowadzi się działalność połowową, oraz odnośne gatunki. Państwa członkowskie informują Komisję o ograniczeniach ustanowionych na podstawie niniejszego ustępu.</p> <p>3. W pasach wodnych do 100 mil morskich od linii podstawowej Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. państwa członkowskie są uprawnione do ograniczenia rybołówstwa do statków rybackich zarejestrowanych w portach tych wysp. Ograniczenia te nie mają zastosowania do statków unijnych, które tradycyjnie łowią na tych wodach, o ile te statki nie przekraczają tradycyjnie wykorzystywanych nakładów połowowych. Państwa członkowskie informują Komisję o ograniczeniach ustanowionych na podstawie niniejszego ustępu.</p> <p>4. Przepisy nawiązujące do uzgodnień określonych w ust. 2 i 3 zostaną przyjęte do dnia 31 grudnia 2022 r.</p>	<p>Ogólne zasady w zakresie dostępu do wód</p> <p>1. Unijne statki rybackie mają równy dostęp do wód i zasobów na wszystkich wodach unijnych, z wyjątkiem tych określonych w ust. 2 i 3, z zastrzeżeniem środków przyjętych na mocy części III.</p> <p>2. W przypadku pasów wodnych do 12 mil morskich od linii podstawowej podlegających suwerenności lub jurysdykcji państw członkowskich państwa te są uprawnione od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. do ograniczenia połowów do statków rybackich, które tradycyjnie łowią na tych wodach z przyległych portów, bez uszczerbku dla uzgodnień dotyczących unijnych statków rybackich pływających pod banderą innych państw członkowskich w ramach istniejących stosunków sąsiedzkich między państwami członkowskimi oraz uzgodnień zawartych w załączniku I, ustalającym dla każdego państwa członkowskiego strefy geograficzne w ramach pasów przybrzeżnych innych państw członkowskich, na których prowadzi się działalność połowową, oraz odnośne gatunki. Państwa członkowskie informują Komisję o ograniczeniach ustanowionych na podstawie niniejszego ustępu.</p> <p>3. W pasach wodnych do 100 mil morskich od linii podstawowej <u>regionów najbardziej oddalonych Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich</u> od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. państwa członkowskie są uprawnione do ograniczenia rybołówstwa do statków rybackich zarejestrowanych w portach tych wysp. Ograniczenia te nie mają zastosowania do statków unijnych, które tradycyjnie łowią na tych wodach, o ile te statki nie przekraczają tradycyjnie wykorzystywanych nakładów połowowych. Państwa członkowskie informują Komisję o ograniczeniach ustanowionych na podstawie niniejszego ustępu.</p> <p>4. Przepisy nawiązujące do uzgodnień określonych w ust. 2 i 3 zostaną przyjęte do dnia 31 grudnia 2022 r.</p>

Uzasadnienie

Regiony najbardziej oddalone znajdują się w trudnej sytuacji, dlatego należy je wszystkie uwzględnić, by lepiej wspierać ich rozwój, który ściśle wiąże się z dobrym stanem zasobów morskich i całego środowiska morskiego. Poprawka ta zapewnia właśnie uwzględnienie wszystkich regionów najbardziej oddalonych w UE.

Poprawka 13

Artykuł 8

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Rodzaje środków technicznych</p> <p>(i) zmiany lub dodatkowe narzędzia mające na celu zwiększenie selektywności lub zmniejszenie intensywności połowów w strefie bentosowej;</p>	<p>Rodzaje środków technicznych</p> <p>(i) zmiany lub dodatkowe narzędzia mające na celu <u>zwiększenie poprawę</u> selektywności lub zmniejszenie intensywności połowów <u>w strefie bentosowej w środowisku morskim</u>;</p>

Uzasadnienie

Nie zawsze zwiększenie selektywności jest korzystne. Mówimy raczej o poprawie selektywności, co potwierdza art. 14a. Artykuł 8 nie ogranicza się tylko do strefy bentosowej, ale również pelagialu i stosowanych w tym obszarze narzędzi połowowych.

Poprawka 14

Artykuł 9

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Plany wieloletnie</p> <p>1. Jako priorytetowe ustanawia się plany wieloletnie, w których przewidziano środki ochronne mające na celu zachowanie lub odbudowę stad powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu.</p> <p>2. Plany wieloletnie powinny zawierać:</p> <p>a) podstawę ustalania uprawnień do połowów dla przedmiotowych stad w oparciu o uprzednio zdefiniowane punkty odniesienia ochrony; oraz</p> <p>b) środki, które pozwalają skutecznie zapobiegać przekraczaniu punktów odniesienia ochrony.</p> <p>3. W miarę możliwości plany wieloletnie obejmują łowiska eksploatujące stada jednogatunkowe lub łowiska eksploatujące różne stada, uwzględniając interakcje między stadami i łowiskami.</p> <p>4. Plany wieloletnie opierają się na podejściu ostrożnościowym do zarządzania rybołówstwem i uwzględniają ograniczenia dostępnych danych i metod oceny oraz wszystkie określone ilościowo źródła niepewności w sposób rzetelny naukowo.</p>	<p>Plany wieloletnie</p> <p>1. Jako priorytetowe ustanawia się <u>– opracowywane po zasięgnięciu opinii komitetów doradczych –</u> plany wieloletnie, w których przewidziano środki ochronne mające na celu zachowanie lub odbudowę stad <u>powyżej poziomów na poziomach umożliwiających – tam, gdzie to możliwe –</u> uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu, <u>lub powyżej tych poziomów.</u></p> <p>2. Plany wieloletnie powinny zawierać:</p> <p>a) podstawę ustalania uprawnień do połowów dla przedmiotowych stad w oparciu o uprzednio zdefiniowane punkty odniesienia ochrony; oraz</p> <p>b) środki, które <u>mają pozwolić</u> pozwalają skutecznie zapobiegać przekraczaniu punktów odniesienia ochrony;</p> <p>c) <u>cele ograniczenia odrzutów wdrażane na poziomie regionalnym;</u></p> <p>d) <u>środki mające na celu przywrócenie i utrzymanie dobrego stanu środowiska.</u></p> <p>3. W miarę możliwości plany wieloletnie obejmują łowiska eksploatujące stada jednogatunkowe lub łowiska eksploatujące różne stada, uwzględniając interakcje między stadami i łowiskami <u>oraz problemy ekosystemów na morskich obszarach chronionych.</u></p> <p>4. Plany wieloletnie opierają się na podejściu ostrożnościowym do zarządzania rybołówstwem i uwzględniają ograniczenia dostępnych danych i metod oceny oraz wszystkie określone ilościowo źródła niepewności w sposób rzetelny naukowo.</p>

Uzasadnienie

Regionalne komitety doradcze zostały utworzone przez Unię Europejską w 2004 r. z myślą o tym, by dostarczały istotnych wskazówek na temat zregionalizowanego podejścia w ramach wspólnej polityki rybołówstwa. Należy je ściślej włączyć w podejmowanie decyzji, wprowadzając zapis, by wydawały one opinię w sprawie planów wieloletnich. Tym samym plany te będą lepiej akceptowane przez sektor, a zatem i łatwiej realizowane

W deklaracji Światowego Szczytu Zrównoważonego Rozwoju w Johannesburgu w 2002 r. uznano, że w przypadku niektórych gatunków i stad może okazać się niemożliwe zrealizowanie do 2015 r. celów dotyczących maksymalnego podtrzymywalnego połowu, wobec czego zawarto w niej sformułowanie „tam, gdzie możliwe”, by uwzględnić taką sytuację. UE nie powinna próbować przekraczać swych zobowiązań międzynarodowych. Plany wieloletnie ustanawiają cele dotyczące stopniowego zmniejszenia odrzutów i odwołują się do środków przyjętych na szczeblu regionalnym. Środki służące zmniejszeniu odrzutów powinny wywodzić się z różnorodnych narzędzi zaproponowanych ewentualnie przez zainteresowane strony, takich jak: selektywność, zarządzanie czasoprzestrzenne, wprowadzenie kwot połowowych dla niektórych wrażliwych gatunków na niektórych obszarach. Zainteresowane strony powinny odgrywać główną rolę w tej dziedzinie dzięki umocnionym regionalnym komitetom doradczym. Plany wieloletnie muszą formalnie uwzględniać kwestie dotyczące morskich obszarów chronionych, gdyż na niektórych prowadzone są połowy masowe. Plany wieloletnie muszą także obejmować wymiar ekologiczny, jako gwarancję zachowania stad rybnych.

Należy doprecyzować, iż plany wieloletnie powinny także przewidywać środki mające na celu przywrócenie dobrego stanu środowiska. W przeciwnym wypadku mogłyby one ulec dalszemu pogorszeniu ze szkodą dla naturalnych zdolności produkcyjnych ekosystemów morskich.

Właściwe zarządzanie morskimi obszarami chronionymi jest jednym z celów Konwencji o różnorodności biologicznej. Uwzględnienie tych obszarów we wspólnej polityce rybołówstwa jest zatem sprawą oczywistą.

Poprawka 15

Artykuł 10

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Cele planów wieloletnich</p> <p>1. W planach wieloletnich przewiduje się dostosowanie wskaźnika śmiertelności połowowej, aby w rezultacie taki wskaźnik zapewniał odbudowę i zachowanie poziomów wszystkich stad powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu do 2015 r.</p> <p>2. Jeżeli niemożliwe jest określenie wskaźnika śmiertelności połowowej, zapewniającego odbudowę i zachowanie poziomów stad powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu, w planach wieloletnich przewiduje się środki ostrożności zapewniające porównywalny poziom ochrony odpowiednich stad.</p>	<p>Cele planów wieloletnich</p> <p>1. W planach wieloletnich przewiduje się dostosowanie wskaźnika śmiertelności połowowej, aby w rezultacie taki wskaźnik zapewniał odbudowę i zachowanie poziomów wszystkich stad powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu do 2015 r., <u>tam gdzie to możliwe. Przewiduje się w nich również cele dotyczące ograniczania odrzutów wdrażane na poziomie regionalnym.</u></p> <p>2. Jeżeli niemożliwe jest określenie wskaźnika śmiertelności połowowej, zapewniającego odbudowę i zachowanie poziomów stad powyżej poziomów umożliwiających uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu, w planach wieloletnich przewiduje się środki ostrożności zapewniające porównywalny poziom ochrony odpowiednich stad.</p>

Poprawka 16

Artykuł 11

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Treść planów wieloletnich</p> <p>Plan wieloletni zawiera:</p> <p>a) zakres w odniesieniu do stad, łowiska i ekosystemu morskiego, do którego ma zastosowania plan wieloletni;</p> <p>b) cele spójne z celami określonymi w art. 2 i 3;</p> <p>c) wymierne cele wyrażone we:</p> <p>i) wskaźnikach śmiertelności połowowej, lub</p> <p>ii) biomasie stada tarłowego, oraz</p> <p>iii) stabilności połowów;</p> <p>d) wyraźne ramy czasowe na osiągnięcie wymiernych celów;</p> <p>e) środki techniczne obejmujące środki dotyczące eliminacji niechcianych połowów;</p> <p>f) wymierne wskaźniki na potrzeby okresowego monitorowania i okresowej oceny postępów związanych z osiągnięciem celów planu wieloletniego;</p> <p>g) środki i cele szczególne dotyczące słodkowodnego etapu cyklu życia gatunków anadromicznych i katadromicznych;</p> <p>h) ograniczenie do minimum wpływu połowów na ekosystem;</p> <p>i) zabezpieczenia i kryteria uruchamiające te zabezpieczenia;</p> <p>j) wszelkie inne środki, dzięki którym można osiągnąć cele planów wieloletnich;</p>	<p>Treść planów wieloletnich</p> <p>Plan wieloletni zawiera:</p> <p>a) zakres w odniesieniu do stad, łowiska i ekosystemu morskiego, do którego ma zastosowania plan wieloletni;</p> <p>b) cele spójne z celami określonymi w art. 2 i 3;</p> <p>c) wymierne cele wyrażone we:</p> <p>i) wskaźnikach śmiertelności połowowej, lub</p> <p>ii) biomasie stada tarłowego, oraz</p> <p>iii) stabilności połowów;</p> <p>d) wyraźne ramy czasowe na osiągnięcie wymiernych celów;</p> <p>e) środki techniczne obejmujące środki dotyczące eliminacji niechcianych połowów;</p> <p>f) wymierne wskaźniki na potrzeby okresowego monitorowania i okresowej oceny postępów związanych z osiągnięciem celów planu wieloletniego;</p> <p>g) środki i cele szczególne dotyczące słodkowodnego etapu cyklu życia gatunków anadromicznych i katadromicznych;</p> <p>h) <u>środki mające na celu dostosowanie wielkości połowów zagrożonych stad migrujących, tak by odpowiadała ona zrównoważonej eksploatacji każdego z poławianych stad;</u></p> <p>i)h) ograniczenie do minimum wpływu połowów na ekosystem;</p> <p>j)i) zabezpieczenia i kryteria uruchamiające te zabezpieczenia;</p> <p>k)j) wszelkie inne środki, dzięki którym można osiągnąć cele planów wieloletnich;</p> <p>l)k) <u>mechanizm działania w sytuacjach nieprzewidzianych;</u></p> <p>m)l) <u>ocenę skutków społeczno-gospodarczych dla danej floty oraz środki służące ograniczeniu do minimum negatywnych następstw.</u></p>

Uzasadnienie

W celu zapewnienia różnorodności biologicznej i zrównoważonego rybołówstwa potrzebne są środki dotyczące migrujących stad ryb. Unijna WPRyb powinna odróżniać anadromiczne stada ryb, które migrują w górę rzek na tarło, oraz przewidywać odmienne zasady zarządzania dla anadromicznych stad ryb i dla innych rodzajów stad ryb. Zasady będące podstawą uregulowania połowów migrujących stad ryb powinny być wdrażane zgodnie z art. 66 (w części V) Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, w której przewidziano oddzielne uregulowania dla anadromicznych stad ryb.

Zarządzanie żywymi zasobami jest procesem dynamicznym i istnieje nieraz konieczność podjęcia szybkiej decyzji, co w świetle bardzo zbiurokratyzowanego i powolnego procesu współdecyzji jest niezmiernie trudne, co potwierdzają dotychczasowe doświadczenia na Morzu Bałtyckim czy Północnym. Plany wieloletnie zawierają klauzule dotyczące oceny ich funkcjonowania po 3–5 latach. Nie ma natomiast wypracowanej formalnie ścieżki szybkiego reagowania na sytuacje nieprzewidziane, a wymagające szybkiej interwencji. Powinno być rolą państw członkowskich określenie, w jakich przypadkach i w jaki sposób działać w takich sytuacjach.

Poprawka 17

Artykuł 15

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Obowiązek wyładunku wszystkich połowów</p> <p>1. Wszystkie połowy następujących stad podlegających limitom połowowym złowione w trakcie działalności połowowej na wodach unijnych lub przez unijne statki rybackie poza wodami unijnymi wprowadza się na pokłady statków rybackich i zatrzymuje na nich oraz rejestruje i wyładuje, z wyjątkiem przypadków, w których są one stosowane jako żywa przynęta, zgodnie z następującymi ramami czasowymi:</p> <p>a) najpóźniej od dnia 1 stycznia 2014 r.:</p> <ul style="list-style-type: none"> — makrela, śledź, ostrobok, błękitek, kaprosz, sardela, srebrzyk smukły, sardynela, gromadnik; — tuńczyk błękitnopłetwy, miecznik, tuńczyk biały, opastun, inne makrelosze; <p>b) najpóźniej od dnia 1 stycznia 2015 r.: dorsz, morszczuk, sola;</p> <p>c) najpóźniej od dnia 1 stycznia 2016 r.: łupacz, witlinek, smuklica, żabnicowate, gładzica, molwa, czarniak, rdzawiec, złocica, turbot, nagład, molwa niebieska, pałasz czarny, buławik czarny, gardłosz atlantycki, halibut niebieski, brosmia, karmazyn i stada głębinowe Morza Śródziemnego.</p> <p>2. Ustanawia się minimalne rozmiary odniesienia do celów ochrony oparte na najlepszym dostępnym doradztwie naukowym dla stad ryb określonych w ust. 1. Sprzedaż połowów z takich stad ryb, których rozmiar jest mniejszy od minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, jest ograniczona do przetwarzania jedynie na mączkę rybną lub karmę dla zwierząt domowych.</p> <p>3. Normy handlowe dla połowów ryb w ilościach przekraczających ustalone uprawnienia do połowów określone zgodnie z art. 27 [rozporządzenia w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury].</p> <p>4. Państwa członkowskie zagwarantują, że unijne statki rybackie pływające pod banderą tych państw są odpowiednio przygotowane, aby zapewnić pełną dokumentację całej działalności połowowej i przetwórczej do celów monitorowania zgodności z obowiązkiem wyładunku wszystkich połowów.</p>	<p><u>Obowiązek wyładunku wszystkich połowów. Wdrażanie planów ograniczania odrzutów</u></p> <p>1. Wszystkie połowy <u>W planach przewiduje się cele dotyczące stopniowego ograniczania odrzutów z połowów następujących stad gatunków podlegających limitom połowowym</u> złowione i złowionych <u>w trakcie działalności połowowej na wodach unijnych lub przez unijne statki rybackie poza wodami unijnymi</u> wprowadza się na pokłady statków rybackich i zatrzymuje na nich oraz rejestruje i wyładuje, z wyjątkiem przypadków, w których są one stosowane jako żywa przynęta, zgodnie z następującymi ramami czasowymi:</p> <p>a) najpóźniej od dnia 1 stycznia 2014 r.:</p> <ul style="list-style-type: none"> — makrela, śledź, ostrobok, błękitek, kaprosz, sardela, srebrzyk smukły, sardynela, gromadnik; — tuńczyk błękitnopłetwy, miecznik, tuńczyk biały, opastun, inne makrelosze; <p>b) najpóźniej od dnia 1 stycznia 2015 r.: dorsz, morszczuk, sola;</p> <p>c) najpóźniej od dnia 1 stycznia 2016 r.: łupacz, witlinek, smuklica, żabnicowate, gładzica, molwa, czarniak, rdzawiec, złocica, turbot, nagład, molwa niebieska, pałasz czarny, buławik czarny, gardłosz atlantycki, halibut niebieski, brosmia, <u>stornia</u>, karmazyn i stada głębinowe Morza Śródziemnego.</p> <p>2. Ustanawia się minimalne rozmiary odniesienia do celów ochrony oparte na najlepszym dostępnym doradztwie naukowym dla stad ryb określonych w ust. 1. Sprzedaż połowów z takich stad ryb, których rozmiar jest mniejszy od minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, jest ograniczona do przetwarzania jedynie na mączkę rybną lub karmę dla zwierząt domowych.</p> <p>3. Normy handlowe dla połowów ryb w ilościach przekraczających ustalone uprawnienia do połowów określone zgodnie z art. 27 [rozporządzenia w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury].</p> <p>4. Państwa członkowskie zagwarantują, że unijne statki rybackie pływające pod banderą tych państw są odpowiednio przygotowane, aby zapewnić pełną dokumentację całej działalności połowowej i przetwórczej do celów monitorowania zgodności z obowiązkiem wyładunku wszystkich połowów <u>kontroli przestrzegania celów planów wieloletnich.</u></p>

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
5. Ustęp 1 stosuje się, nie naruszając zobowiązań międzynarodowych.	5. Ustęp 1 stosuje się, nie naruszając zobowiązań międzynarodowych.
6. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w celu określenia środków ustanowionych w ust. 1, aby zapewnić zgodność ze zobowiązaniami międzynarodowymi Unii.	6. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w celu określenia środków ustanowionych w ust. 1, aby zapewnić zgodność ze zobowiązaniami międzynarodowymi Unii.
	7. <u>Ustanawia się mechanizm pozwalający na wprowadzenie wyjątków od obowiązku wyładunku wszystkich połowów w sytuacji, gdy będzie to niemożliwe ze względu na charakter wyspiarski lub podobne utrudnienia. W tych wypadkach ustanawia się mechanizmy ułatwiające stopniowe zastępowanie jednych narzędzi połowowych innymi, bardziej selektywnymi.</u>
	8. <u>W odniesieniu do połowów zmierza się do stosowania bardziej selektywnych narzędzi i innych technik służących unikaniu niechcianych połowów.</u>

Uzasadnienie

Poprawka sugeruje utworzenie wieloletnich planów ograniczania odrzutów, a takiego postulatu w rozpatrywanych dokumentach nie ma. KE proponuje decyzje o obowiązku wyładunku wszystkich połowów gatunków handlowych począwszy od określonej daty. Działania zmierzające do realizacji decyzji KE powinny być opracowywane albo przez regionalne rady doradcze, albo przez państwa członkowskie, w zależności od sytuacji. Mówienie więc o planach wieloletnich jest chyba nietrafne, bo takie plany powinny mieć znacznie bardziej długofalowy charakter.

Wrzucanie ryb z powrotem do morza to praktyka powszechna z szeregu powodów. Dzięki rozwojowi praktyk połowowych i stosowaniu rozwiązań technicznych czyniących narzędzia bardziej selektywnymi można ograniczyć wielkość niechcianych połowów. Element dodany w poprawce został uwzględniony w zaleceniach politycznych podanych na początku opinii KR-u, dlatego powinien znaleźć się także w części dotyczącej poprawek do dokumentu Komisji.

Poprawka 18

Artykuł 16

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
Uprawnienia do połowów	Uprawnienia do połowów
1. Uprawnienia do połowów przydzielone państwom członkowskim zapewniają każdemu państwu członkowskiemu względną stabilność działalności połowowej w odniesieniu do każdego stada lub łowiska. Przy przydzielaniu nowych uprawnień do połowów uwzględnia się interesy każdego państwa członkowskiego.	1. Uprawnienia do połowów przydzielone państwom członkowskim zapewniają każdemu państwu członkowskiemu względną stabilność działalności połowowej w odniesieniu do każdego stada lub łowiska. Przy przydzielaniu nowych uprawnień do połowów uwzględnia się interesy każdego państwa członkowskiego.
2. Uprawnienia do połowu do celów przyłowu mogą być zarezerwowane w ramach ogólnych uprawnień do połowów.	2. Uprawnienia do połowu do celów przyłowu mogą być zarezerwowane w ramach ogólnych uprawnień do połowów.
3. Uprawnienia do połowów są zgodne z wymiernymi celami, ramami czasowymi i marginesami w ustanowionych zgodnie z art. 9 ust. 2 oraz art. 11 lit. b), c) i h).	3. Uprawnienia do połowów są zgodne z wymiernymi celami, ramami czasowymi i marginesami w ustanowionych zgodnie z art. 9 ust. 2 oraz art. 11 lit. b), c) i h).
4. Po zgłoszeniu tego faktu Komisji państwa członkowskie mogą wymieniać się całością lub częścią przydzielonych im uprawnień do połowów.	4. Po zgłoszeniu tego faktu Komisji państwa członkowskie mogą wymieniać się całością lub częścią przydzielonych im uprawnień do połowów.
	5. <u>Każde państwo członkowskie decyduje w odniesieniu do statków pływających pod jego banderą o metodach przydziału uprawnień do połowów przyznanych mu zgodnie z prawem Unii. Informuje ono Komisję o metodzie przydziału.</u>

Uzasadnienie

Opisany ustęp odzwierciedla przepisy obecnego rozporządzenia w sprawie WPRyb. Decyzja o przydziale uprawnień do połowów powinna leżeć w gestii państw członkowskich, ponieważ przydział tych uprawnień stanowi najważniejszy z dostępnych narzędzi wpływania na strukturę i wydajność sektora rybołówstwa. Są to preferencje, w których sprawie decyzje powinny być podejmowane na poziomie państwa członkowskiego, zgodnie z jego priorytetami społeczno-gospodarczymi.

Poprawka 19

Artykuł 17

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
<p>Środki ochronne przyjmowane zgodnie z planami wieloletnimi</p> <p>1. W planie wieloletnim ustanowionym na podstawie art. 9, 10 i 11 państwa członkowskie mogą zostać upoważnione do przyjmowania środków zgodnych z tym planem wieloletnim, w których określa się środki ochronne mające zastosowanie do statków pływających pod ich banderą w odniesieniu do stad w wodach unijnych, w stosunku do których przydzielono im uprawnienia do połowów.</p> <p>2. Państwa członkowskie dopilnowują, aby środki ochronne przyjęte na podstawie ust. 1:</p> <p>a) były zgodne z celami określonymi w art. 2 i 3;</p> <p>b) były zgodne z zakresem i celami planu wieloletniego;</p> <p>c) skutecznie wypełniały zadania i osiągały wymierne cele ustanowione w planie wieloletnim; oraz</p> <p>d) były nie mniej rygorystyczne niż środki istniejące w prawodawstwie unijnym.</p>	<p>Środki ochronne przyjmowane zgodnie z planami wieloletnimi</p> <p>1. <u>Plany wieloletnie i podejmowane w celu ich realizacji środki ochronne są przyjmowane po zasięgnięciu opinii komitetów doradczych.</u></p> <p>2. W planie wieloletnim ustanowionym na podstawie art. 9, 10 i 11 państwa członkowskie mogą zostać upoważnione do przyjmowania środków zgodnych z tym planem wieloletnim, w których określa się środki ochronne mające zastosowanie do statków pływających pod ich banderą w odniesieniu do stad w wodach unijnych, w stosunku do których przydzielono im uprawnienia do połowów.</p> <p>2—3. Państwa członkowskie dopilnowują, aby środki ochronne przyjęte na podstawie ust. 22:</p> <p>a) były zgodne z celami określonymi w art. 2 i 3;</p> <p>b) były zgodne z zakresem i celami planu wieloletniego;</p> <p>c) skutecznie wypełniały zadania i osiągały wymierne cele ustanowione w planie wieloletnim; oraz</p> <p>d) były nie mniej rygorystyczne niż środki istniejące w prawodawstwie unijnym.</p>

Uzasadnienie

Regionalne komitety doradcze zostały utworzone przez Unię Europejską w 2004 r. z myślą o tym, by dostarczały istotnych wskazówek na temat zregionalizowanego podejścia w ramach wspólnej polityki rybołówstwa. Należy je ściślej włączyć w podejmowanie decyzji, wprowadzając zapis, by wydawały one opinię w sprawie planów wieloletnich. Tym samym środki te będą lepiej akceptowane przez sektor, a zatem i łatwiej stosowane.

Poprawka 20

Artykuł 21

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
<p>Środki techniczne</p> <p>W ramach środków technicznych ustanowionych na mocy art. 14 państwa członkowskie mogą zostać upoważnione do przyjmowania środków zgodnych z tymi ramami, w których określa się środki techniczne mające zastosowanie do statków pływających pod ich banderą w odniesieniu do stad w wodach unijnych, w stosunku do których przydzielono im uprawnienia do połowów. Państwa członkowskie dopilnowują, aby przedmiotowe środki techniczne:</p> <p>a) były zgodne z celami określonymi w art. 2 i 3;</p> <p>b) były zgodne z celami określonymi w środkach przyjętych zgodnie z art. 14;</p>	<p>Środki techniczne</p> <p>W ramach środków technicznych ustanowionych na mocy art. 14, <u>po zasięgnięciu opinii komitetów doradczych</u>, państwa członkowskie mogą zostać upoważnione do przyjmowania środków zgodnych z tymi ramami, w których określa się środki techniczne mające zastosowanie do statków pływających pod ich banderą w odniesieniu do stad w wodach unijnych, w stosunku do których przydzielono im uprawnienia do połowów. Państwa członkowskie dopilnowują, aby przedmiotowe środki techniczne:</p> <p>a) były zgodne z celami określonymi w art. 2 i 3;</p> <p>b) były zgodne z celami określonymi w środkach przyjętych zgodnie z art. 14;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
c) skutecznie spełniały cele określone w środkach przyjętych zgodnie z art. 14; oraz d) były nie mniej rygorystyczne niż środki istniejące w prawodawstwie unijnym.	c) skutecznie spełniały cele określone w środkach przyjętych zgodnie z art. 14; oraz d) były nie mniej rygorystyczne niż środki istniejące w prawodawstwie unijnym.

Uzasadnienie

Regionalne komitety doradcze zostały utworzone przez Unię Europejską w 2004 r. z myślą o tym, by dostarczały istotnych wskazówek na temat zregionalizowanego podejścia w ramach wspólnej polityki rybołówstwa. Należy je ściślej włączyć w podejmowanie decyzji, wprowadzając zapis, by wydawały one opinię w sprawie środków technicznych. Tym samym środki te będą lepiej akceptowane przez sektor, a zatem i łatwiej stosowane.

Poprawka 21

Art. 27 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
1. Każde państwo członkowskie ustanawia system przekazywalnych koncesji połowowych nie później niż w dniu 31 grudnia 2013 r. dla a) wszystkich statków rybackich o całkowitej długości co najmniej 12 metrów; oraz b) wszystkich statków rybackich o całkowitej długości poniżej 12 metrów z narzędziami ciągnionymi.	1. Każde państwo członkowskie <u>może ustanowić dobrowolny system przekazywalnych koncesji połowowych nie później niż w dniu 31 grudnia 2013 r. dla</u> a) wszystkich statków rybackich o całkowitej długości co najmniej 12 metrów; oraz b) wszystkich statków rybackich o całkowitej długości poniżej 12 metrów <u>dokonujących połowów stad objętych regulacją z narzędziami ciągnionymi.</u>

Uzasadnienie

Należy poprzeć wprowadzenie przekazywalnych koncesji połowowych, jednak powinno ono leżeć w gestii państw członkowskich, które także same określałyby harmonogram. Takie przekazywalne koncesje połowowe dotyczyłyby tylko stad objętych regulacją; jak stwierdzono w innym miejscu, wielkość statku nie ma znaczenia dla poziomu eksploatacji tych stad.

Poprawka 22

Artykuł 27 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
Państwa członkowskie mogą rozszerzyć system przekazywalnych koncesji połowowych na wszystkie statki rybackie o całkowitej długości poniżej 12 metrów posiadające narzędzia inne niż narzędzie ciągnięte i informują o tym Komisję.	Państwa członkowskie mogą rozszerzyć system przekazywalnych koncesji połowowych na wszystkie statki rybackie o całkowitej długości poniżej 12 metrów <u>stosujące posiadające</u> narzędzia inne niż narzędzie ciągnięte i informują o tym Komisję.

Uzasadnienie

Należy poprzeć wprowadzenie przekazywalnych koncesji połowowych, jednak powinno ono leżeć w gestii państw członkowskich, które także same określałyby harmonogram. Takie przekazywalne koncesje połowowe dotyczyłyby tylko stad objętych regulacją; jak stwierdzono w innym miejscu, wielkość statku nie ma znaczenia dla poziomu eksploatacji tych stad.

Poprawka 23

Artykuł 28 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
Przydział przekazywalnych koncesji połowowych 1. Przekazywalna koncesja połowowa ustanawia prawo do stosowania indywidualnych uprawnień do połowów przydzielonych zgodnie z art. 29 ust. 1.	Przydział przekazywalnych koncesji połowowych 1. <u>W wypadku gdy państwo członkowskie postanowi wdrożyć system przekazywalnych koncesji połowowych, o którym mowa w art. 27, p</u> Przekazywalna koncesja połowowa ustanawia prawo do stosowania indywidualnych uprawnień do połowów przydzielonych zgodnie z art. 29 ust. 1.

Uzasadnienie

Przyjęcie systemu przekazywalnych koncesji połowowych powinno być opcjonalne dla państw członkowskich. Jeśli to zostanie uzgodnione, celowe będzie poprawienie tekstu, aby odzwierciedlić fakt, że ramy dotyczące zarządzania tymi koncesjami mają zastosowanie tylko wówczas, gdy dane państwo członkowskie z tej opcji skorzysta.

Poprawka 24

Artykuł 28 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
<p>Każde państwo członkowskie przydziela przekazywalne koncesje połowowe w oparciu o przejrzyste kryteria odnośnie do każdego stada lub grupy stad, dla których przydzielono uprawnienia do połowów zgodnie z art. 16, z wyjątkiem uprawnień do połowów uzyskanych w ramach porozumień w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem.</p>	<p>Każde <u>Jeśli państwo członkowskie postanowi wdrożyć system przekazywalnych koncesji połowowych, o którym mowa w art. 27 ust. 1, państwo członkowskie przydziela ono</u> przekazywalne koncesje połowowe w oparciu o przejrzyste kryteria odnośnie do każdego stada lub grupy stad, dla których przydzielono uprawnienia do połowów zgodnie z art. 16, z wyjątkiem uprawnień do połowów uzyskanych w ramach porozumień w sprawie zrównoważonego zarządzania rybołówstwem.</p>

Poprawka 25

Artykuł 28 ust. 5

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Przydział przekazywalnych koncesji połowowych</p> <p>5. Państwa członkowskie mogą ograniczyć okres ważności przekazywalnych koncesji połowowych do okresu co najmniej 15 lat w celu ponownego przydziału takich koncesji. Jeżeli państwa członkowskie nie ograniczyły okresu ważności przekazywalnych koncesji połowowych, mogą one wycofać te koncesje z okresem wypowiedzenia wynoszącym co najmniej 15 lat.</p>	<p>Przydział przekazywalnych koncesji połowowych</p> <p>5. Państwa członkowskie mogą ograniczyć okres ważności przekazywalnych koncesji połowowych do <u>okresu co najmniej 15 lat w celu ponownego przydziału</u> takich koncesji. Jeżeli państwa członkowskie nie ograniczyły okresu ważności przekazywalnych koncesji połowowych, mogą one wycofać te koncesje z okresem wypowiedzenia wynoszącym co najmniej 15 lat.</p>

Uzasadnienie

Przekazywanie odpowiednich koncesji połowowych powinno leżeć w kompetencji każdego z państw członkowskich. Skuteczne przepisy regulujące koncesje połowowe obowiązują już na Łotwie i w kilku innych państwach członkowskich Unii Europejskiej. Ustanowienie nowego systemu doprowadziłoby do zwiększenia obciążeń biurokratycznych i wymagałoby przeznaczenia na ten cel dodatkowych środków finansowych, nie gwarantując przy tym działania skuteczniejszego niż obecnie.

Poprawka 26

Artykuł 28 ust. 6

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
<p>6. Państwa członkowskie mogą wycofać przekazywalne koncesje połowowe z krótszym okresem wypowiedzenia w przypadku ustalenia, że posiadacz koncesji popełnił poważne naruszenie. Takie wycofania dokonywane są w sposób zapewniający pełną skuteczność wspólnej polityki rybołówstwa, zasady proporcjonalności oraz, o ile to konieczne, ze skutkiem natychmiastowym.</p>	<p>6. Państwa członkowskie mogą wycofać przekazywalne koncesje połowowe z krótszym okresem wypowiedzenia w przypadku ustalenia, że posiadacz koncesji popełnił poważne naruszenie <u>warunków koncesji</u>. Takie wycofania dokonywane są w sposób zapewniający pełną skuteczność wspólnej polityki rybołówstwa, zasady proporcjonalności oraz, o ile to konieczne, ze skutkiem natychmiastowym.</p>

Poprawka 27

Artykuł 28 ust. 7

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
7. Nie naruszając przepisów ust. 5 i 6, państwa członkowskie mogą wycofać przekazywalne koncesje połowowe, których nie wykorzystano na statku rybackim przez okres trzech kolejnych lat.	7. Nie naruszając przepisów ust. 5 i 6, państwa członkowskie mogą wycofać przekazywalne koncesje połowowe, których nie wykorzystano na statku rybackim przez okres <u>trzech dwóch kolejnych lat, z zastrzeżeniem odstępowstwa w przypadku danego państwa członkowskiego (czas trwania prac, nieprzewidziane zdarzenia takie jak np. zanieczyszczenie itp.)</u> .

Uzasadnienie

Proponowany okres trzech lat jest za długi i staje się już elementem spekulacji, należy jednak zapewnić elastyczność, jeśli chodzi o termin, by nie zagrażała trwałości przedsięwzięcia, które znalazły się w szczególnej sytuacji.

Poprawka 28

Artykuł 28 ust. 8

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
	8. <u>Wprowadzając system przekazywalnych koncesji połowowych państwa członkowskie winny dostosować swoje regulacje prawne tak, aby zabezpieczyły one interesy rybołówstwa przybrzeżnego, a jednocześnie chroniły przed występowaniem negatywnych cech systemu, tak aby zapewnić właściwe środki ochronne gwarantujące związek między posiadaniem koncesji a zdolnością połowową, dzięki czemu koncesje pozostaną rzeczywiście w dyspozycji rybaków, i by ograniczyć kumulowanie koncesji połowowych.</u>

Poprawka 29

Artykuł 29

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Przydział indywidualnych uprawnień do połowów</p> <p>1. Państwa członkowskie przydzielają indywidualne uprawnienia do połowów posiadaczom przekazywalnych koncesji połowowych, jak określono w art. 28, w oparciu o uprawnienia do połowów przydzielone państwom członkowskim lub jak ustalono w planach zarządzania przyjętych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006.</p> <p>2. Państwa członkowskie określają uprawnienia do połowów, które w oparciu o najlepsze dostępne doradztwo naukowe można przydzielić statkom rybackim pływającym pod banderą tych państw dla gatunków, w odniesieniu do których Rada nie ustaliła uprawnień do połowów.</p> <p>3. Statki rybackie prowadzą działalność połowową jedynie wtedy, gdy posiadają wystarczające indywidualne uprawnienia do połowów, aby obejmowały one całe ich możliwe połowy.</p>	<p>Przydział indywidualnych uprawnień do połowów</p> <p>1. Państwa członkowskie przydzielają indywidualne uprawnienia do połowów posiadaczom przekazywalnych koncesji połowowych, jak określono w art. 28, w oparciu o uprawnienia do połowów przydzielone państwom członkowskim lub jak ustalono w planach zarządzania przyjętych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1967/2006.</p> <p>2. Państwa członkowskie określają uprawnienia do połowów, które w oparciu o najlepsze dostępne doradztwo naukowe można przydzielić statkom rybackim pływającym pod banderą tych państw dla gatunków, w odniesieniu do których Rada nie ustaliła uprawnień do połowów.</p> <p>3. Statki rybackie prowadzą działalność połowową jedynie wtedy, gdy posiadają wystarczające indywidualne uprawnienia do połowów, aby obejmowały one całe ich możliwe połowy.</p>

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>4. Państwa członkowskie mogą zarezerwować do 5 % uprawnień do połowów. Ustanawiają cele i przejrzyste kryteria przydziału takich zarezerwowanych uprawnień do połowów. Przedmiotowe uprawnienia do połowów mogą zostać przydzielone wyłącznie kwalifikowalnym posiadaczom przekazywalnych koncesji połowowych, jak określono w art. 28 ust. 4.</p>	<p>4. Państwa członkowskie mogą zarezerwować do 5 % uprawnień do połowów. Ustanawiają cele i przejrzyste kryteria przydziału takich zarezerwowanych uprawnień do połowów. Przedmiotowe uprawnienia do połowów mogą zostać przydzielone wyłącznie kwalifikowalnym posiadaczom przekazywalnych koncesji połowowych, jak określono w art. 28 ust. 4.</p>
<p>5. Podczas przydziału przekazywalnych koncesji połowowych zgodnie z art. 28 i podczas przydziału uprawnień do połowów zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu dane państwo członkowskie może zapewnić zachęty dla statków rybackich wyposażonych w selektywne narzędzia połowowe, które eliminują niechciany przyłów w ramach uprawnień do połowów przydzielonych temu państwu członkowskiemu.</p>	<p>15. Podczas przydziału przekazywalnych koncesji połowowych zgodnie z art. 28 i podczas przydziału uprawnień do połowów zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu dane państwo członkowskie może zapewnić zachęty dla statków rybackich wyposażonych w selektywne narzędzia połowowe, które eliminują niechciany przyłów w ramach uprawnień do połowów przydzielonych temu państwu członkowskiemu.</p>
<p>6. Państwa członkowskie mogą ustanowić opłaty za stosowanie indywidualnych uprawnień do połowów w celu przyczynienia się do pokrycia kosztów związanych z zarządzaniem rybołówstwem.</p>	<p>26. Państwa członkowskie mogą ustanowić opłaty za stosowanie indywidualnych uprawnień do połowów w celu przyczynienia się do pokrycia kosztów związanych z zarządzaniem rybołówstwem.</p>

Uzasadnienie

Przydzielanie uprawnień do połowów powinno być pozostawione do decyzji państw członkowskich.

Poprawka 30

Artykuł 31 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
<p>Przekazywanie przekazywalnych koncesji połowowych</p> <p>1. Przekazywalne koncesje połowowe mogą być w całości lub w części przekazywane w danym państwie członkowskim między kwalifikującymi się posiadaczami takich koncesji.</p> <p>2. Państwo członkowskie może zezwolić na przekazanie przekazywalnych koncesji połowowych do innych państw członkowskich i z tych państw.</p> <p>3. Państwa członkowskie mogą regulować przekazywanie przekazywalnych koncesji połowowych, ustalając warunki przekazywania na podstawie przejrzystych i obiektywnych kryteriów.</p>	<p>Przekazywanie przekazywalnych koncesji połowowych</p> <p>1. <u>Jeśli państwo członkowskie wprowadzi system przekazywalnych koncesji połowowych, o którym jest mowa w art. 27.</u> Przekazywalne koncesje te połowowe mogą być w całości lub w części przekazywane w danym państwie członkowskim między kwalifikującymi się posiadaczami takich koncesji.</p> <p>2. Państwo członkowskie może zezwolić na przekazanie przekazywalnych koncesji połowowych do innych państw członkowskich i z tych państw.</p> <p>3. Państwa członkowskie mogą regulować przekazywanie przekazywalnych koncesji połowowych, ustalając warunki przekazywania na podstawie przejrzystych i obiektywnych kryteriów.</p>

Uzasadnienie

System przekazywalnych koncesji połowowych powinien być dla państw członkowskich fakultatywny. Ramy zarządzania tym systemem mają zastosowanie tylko wówczas, gdy państwa członkowskie zdecydują się na tę możliwość.

Przekazywalne koncesje połowowe mogą być przekazywane w obrębie danego państwa członkowskiego, ale w celu utrzymania względnej stabilności, o której mowa w art. 16 ust. 1. Nie wydaje się, by było możliwe zezwolenie na przekazywanie koncesji między państwami członkowskimi, gdyż oznaczałoby to naruszenie niepodważalnej ogólnej zasady względnej stabilności.

Poprawka 31

Artykuł 32 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
<p>Dzierżawa indywidualnych uprawnień do połowów</p> <p>1. Indywidualne uprawnienia do połowów można w całości lub w części wydzierżawić w danym państwie członkowskim.</p>	<p>Dzierżawa indywidualnych uprawnień do połowów</p> <p>1. Indywidualne uprawnienia do połowów można w całości lub w części wydzierżawić w danym państwie członkowskim.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
2. Państwo członkowskie może zezwolić na dzierżawę indywidualnych uprawnień do połowów na rzecz innych państw członkowskich i od innych państw członkowskich.	2. Państwo członkowskie może zezwolić na dzierżawę indywidualnych uprawnień do połowów na rzecz innych państw członkowskich i od innych państw członkowskich.

Uzasadnienie

Przekazywalne koncesje połowowe mogą być dzierżawione w ramach danego państwa członkowskiego, ale w celu utrzymania względnej stabilności, o której mowa w art. 16 ust. 1. Nie wydaje się, by było możliwe zezwolenie na dzierżawę koncesji między państwami członkowskimi, gdyż oznaczałoby to naruszenie niepodważalnej ogólnej zasady względnej stabilności.

Poprawka 32

Artykuł 35

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
Zarządzanie zdolnością połowową	Zarządzanie zdolnością połowową
1. Pułapy zdolności połowowej określone w załączniku II obowiązują flotę każdego państwa członkowskiego.	1. Pułapy zdolności połowowej określone w załączniku II obowiązują flotę każdego państwa członkowskiego. <u>Abi uwzględnić specyfikę floty rybackiej regionów najbardziej oddalonych, zostają utrzymane obecne poziomy odniesienia przy ustalaniu pułapów zdolności połowowej dla tych regionów.</u>
2. Państwa członkowskie mogą zwrócić się do Komisji z wnioskiem o wyłączenie statków rybackich podlegających systemowi przekazywalnych koncesji połowowych ustanowionych zgodnie z art. 27 z pułapów zdolności połowowej określonych zgodnie z ust. 1. W takim przypadku ponownie oblicza się pułapy zdolności połowowej, aby uwzględnić statki rybackie, które nie podlegają systemowi przekazywalnych koncesji połowowych.	2. Państwa członkowskie mogą zwrócić się do Komisji z wnioskiem o wyłączenie statków rybackich podlegających systemowi przekazywalnych koncesji połowowych ustanowionych zgodnie z art. 27 z pułapów zdolności połowowej określonych zgodnie z ust. 1. W takim przypadku ponownie oblicza się pułapy zdolności połowowej, aby uwzględnić statki rybackie, które nie podlegają systemowi przekazywalnych koncesji połowowych.
3. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w odniesieniu do ponownego obliczania pułapów zdolności połowowej, o których mowa w ust. 1 i 2.	3. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w odniesieniu do ponownego obliczania pułapów zdolności połowowej, o których mowa w ust. 1 i 2.

Uzasadnienie

W strukturze floty regionów najbardziej oddalonych przeważa łodziowe rybołówstwo przybrzeżne na skalę nieprzemysłową i o niepewnych przychodach. Nowe poziomy odniesienia zaproponowane w oparciu o stan na 31 grudnia 2010 r. w poważnym stopniu wpłyną na rentowność działalności połowowej w tych regionach.

Poprawka 33

Artykuł 53

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Zadania komitetów doradczych	Zadania komitetów doradczych
1. Komitety doradcze mogą:	1. Komitety doradcze mogą : a) <u>wydają opinie w sprawie planów wieloletnich oraz środków technicznych opracowywanych zgodnie z art. 9 i 14 oraz w sprawie propozycji środków regulacyjnych dotyczących obszaru ich kompetencji;</u> b) <u>proponują narzędzia zarządzania mające zastosowanie do ich obszaru kompetencji, aby umożliwić optymalne zarządzanie zasobami z punktu widzenia ochrony żywych zasobów morza;</u>

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>a) przedstawiać Komisji lub zainteresowanemu państwu członkowskiemu zalecenia i sugestie w sprawach odnoszących się do zarządzania rybołówstwem i do akwakultury;</p> <p>b) informować Komisję i państwa członkowskie o problemach związanych z zarządzaniem rybołówstwem i akwakulturą w obszarze ich kompetencji;</p> <p>c) w ścisłej współpracy z naukowcami przyczynić się do gromadzenia, dostarczania i analizowania danych koniecznych do opracowania środków ochronnych.</p> <p>2. Komisja i w stosownych przypadkach zainteresowane państwa członkowskie odpowiadają w rozsądnym terminie na wszelkie zalecenia, sugestie lub informacje otrzymane na podstawie ust. 1.</p>	<p>c) przedstawiają przedstawiać Komisji lub zainteresowanemu państwu członkowskiemu zalecenia i sugestie w sprawach odnoszących się do zarządzania rybołówstwem i do akwakultury;</p> <p>d) informują b) informować Komisję i państwa członkowskie o problemach związanych z zarządzaniem rybołówstwem i akwakulturą w obszarze ich kompetencji;</p> <p>ee) w ścisłej współpracy z naukowcami przyczynić przyczyniają się do gromadzenia, dostarczania i analizowania danych koniecznych do opracowania środków ochronnych.</p> <p>2. Komisja i w stosownych przypadkach zainteresowane państwa członkowskie odpowiadają w rozsądnym terminie na wszelkie zalecenia, sugestie lub informacje otrzymane na podstawie ust. 1.</p>

Uzasadnienie

Należy wspierać wprowadzanie zarządzania zdecentralizowanego, które powinno zostać urzeczywistnione w procesie opracowywania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa dzięki wzmocnieniu poziomu regionalnego, zarówno w fazie opracowywania norm, jak i przede wszystkim na etapie wdrażania. Regionalne komitety doradcze powinny odgrywać zasadniczą rolę w ramach tego zdecentralizowanego zarządzania (większe uprawnienia w zakresie zgłaszania propozycji, lepsze uwzględnianie ich opinii), które zakłada również silniejsze zaangażowanie państw i różnych zainteresowanych stron w ich prace. Dzięki tak wzmocnionej legitymacji komitety te będą stanowiły adekwatną strukturę umożliwiającą prowadzenie debat z zastosowaniem podejścia odpowiedniego dla poszczególnych łowisk i będą mogły wdrażać naukowy monitoring skoncentrowany na problemach danego regionu. Komitety te powinny być wspierane za pomocą dotacji przewidzianych w rozporządzeniu w sprawie EFMR, a ich skład zostanie poszerzony o przedstawicieli państw członkowskich i odpowiednich instytucji naukowych. W ramach tej nowej struktury opinie regionalnego komitetu doradczego „rozszerzonego” na przedstawicieli państw członkowskich i na wszystkie zainteresowane strony byłyby przyjmowane w drodze konsensusu. Na koniec Komisja przedstawiałaby prawodawcy nowy wniosek, uwzględniając wyrażone poglądy. W razie potrzeby komitety będą również mogły zgłaszać Komisji propozycje uregulowań.

Poprawka 34

Artykuł 54

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Skład, funkcjonowanie i finansowanie komitetów doradczych</p> <p>1. Komitety doradcze składają się z organizacji reprezentujących podmioty gospodarcze z sektora rybołówstwa i inne grupy interesu, których dotyczy wspólna polityka rybołówstwa.</p> <p>2. Każdy komitet doradczy składa się ze zgromadzenia ogólnego i komitetu wykonawczego i przyjmuje wszystkie środki niezbędne dla jego organizacji oraz w celu zapewnienia przejrzystości i odniesienia się do wszystkich wyrażonych uwag.</p> <p>3. Komitety doradcze mogą ubiegać się o unijną pomoc finansową jako organy dążące do osiągnięcia celów leżących w ogólnym interesie europejskim.</p> <p>4. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w odniesieniu do składu i funkcjonowania komitetów doradczych.</p>	<p>Skład, funkcjonowanie i finansowanie komitetów doradczych</p> <p>1. Komitety doradcze składają się z <u>przedstawicieli danych państw członkowskich</u>, organizacji reprezentujących podmioty gospodarcze z sektora rybołówstwa, <u>uznanych instytucji naukowych oraz innych grup i inne grupy</u> interesu, których dotyczy wspólna polityka rybołówstwa.</p> <p>2. Każdy komitet doradczy składa się ze zgromadzenia ogólnego i komitetu wykonawczego i przyjmuje wszystkie środki niezbędne dla jego organizacji oraz w celu zapewnienia przejrzystości i odniesienia się do wszystkich wyrażonych uwag.</p> <p>3. Komitety doradcze mogą ubiegać się o unijną pomoc finansową jako organy dążące do osiągnięcia celów leżących w ogólnym interesie europejskim.</p> <p>4. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 55 w odniesieniu do składu i funkcjonowania komitetów doradczych.</p>

Uzasadnienie

Aby zwiększyć skuteczność i legitymację regionalnych komitetów doradczych, należałoby je poszerzyć o przedstawicieli państw członkowskich i odpowiednich instytucji naukowych, dzięki czemu będzie można prowadzić bardziej owocne debaty, które przyniosą większy pożytek z punktu widzenia regionalnych problemów dotyczących łowisk.

Dokument COM(2011) 416 final

Poprawka 35

Artykuł 8

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>b) optymalne wykorzystanie przypadkowych połowów stad handlowych poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> — przeznaczenie wylądowanych produktów, które nie spełniają wymaganych przy wprowadzaniu do obrotu kryteriów minimalnego rozmiaru, o których mowa w art. 39 ust. 2 lit. a), na cele inne niż spożycie przez ludzi; — wprowadzanie do obrotu wylądowanych produktów, które spełniają kryteria minimalnego rozmiaru, o których mowa w art. 39 ust. 2 lit. a), wymagane przy wprowadzaniu do obrotu; — bezpłatną dystrybucję wylądowanych produktów na cele dobroczynne lub charytatywne; 	<p>b) optymalne wykorzystanie przypadkowych połowów stad handlowych poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> — przeznaczenie wylądowanych produktów, które nie spełniają wymaganych przy wprowadzaniu do obrotu kryteriów minimalnego rozmiaru, o których mowa w art. 39 ust. 2 lit. a), na cele inne niż spożycie przez ludzi; — wprowadzanie do obrotu wylądowanych produktów, które spełniają kryteria minimalnego rozmiaru, o których mowa w art. 39 ust. 2 lit. a), wymagane przy wprowadzaniu do obrotu; — bezpłatną dystrybucję <u>bezpłatne udostępnienie</u> wylądowanych produktów na cele dobroczynne lub charytatywne;

Uzasadnienie

Istnieje zasadnicza różnica między bezpłatną dystrybucją (jej koszty ponosi OP) a bezpłatnym udostępnieniem (koszty może ponieść OP lub odbiorca).

Bruksela, 4 maja 2012 r.

Przewodnicząca
Komitetu Regionów
Mercedes BRESSO